111 - 136

BESTEMMINGSPLAN MAASVLAKTE '81

P111-136

MAART 1983 | GEMEENTE ROTTERDAM

VOORLOPIGE COMMISSIE
MILIEU-EFFECTRAPPORTAGE
INGEKOMEN
- 5 DEC. 1984
Afd.
Nr. 945

Commissie voor de
milieu-effectrapportage
BIBLIOTHEEK
Postbus 2345, 3500 GH UTRECHT

TOELICHTING

;O 0657J

TOELICHTING OP HET BESTEMMINGSPLAN MAASVLAKTE - 1981

Inhoud

		pag.
I.	Korte geschiedenis van het ontwerp - bestemmingsplan Maasvlakte - 1970	2
II.	De inmiddels geëntameerde en nog voor ogen staande uitwerkingen:	6
	-Uitwerking I : Maasvlakte Olie Terminal (MOT)	6
	-Uitwerking II : Erts- en kolenoverslagbedrijf Maasvlakte (EKOM)	8
	-Uitwerking III: Elektriciteitscentrale GEB	10
	-Uitwerking IV : Kustlicht + Radarpost	13
	-Uitwerking V : Op- en overslag van aardgas (Nederl. Gasunie)	14
	-Uitwerking VI : Containerterminal (1e fase)	15
	-Uitwerking VII: Maasvlakte Coal Terminal (MCT) (1e fase)	18
III.	De nog uit te werken gebieden	22
IV.	Planbeschrijving	23
V.	Verkeer	32
VI.	Milieuparagraaf	35
VII.	Economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid	45
VIII.	Overleg	46

TOELICHTING BESTEMMINGSPLAN - MAASVLAKTE (FEBR. 1981)

I. Korte geschiedenis van het bestemmingsplan Maasvlakte-1970

Het oorspronkelijk in procedure gebrachte plan gaf, in aansluiting op de eind zestiger jaren bestaande inzichten en verwachte ontwikkelingen m.b.t. de zeescheepvaart, de basisindustrieën, de overslag van droge en vloeibare massagoedladingen, de elektriciteitsvoorziening en de met deze ontwikkeling in verband staande ruimtebehoeften, de mogelijkheid voor toelating van:

1. Vestigingen welke:
   -een ligging aan zeer diep vaarwater behoeven;
   -een basisindustriële- of overslagfunctie vervullen.
2. Met bovengenoemde vestigingen verbonden, de nabijheid ervan behoevende activiteiten. Deze activiteiten kunnen ofwel in de basisindustriële bedrijven opgenomen worden en derhalve geen eigen vestigingsplaats behoeven, dan wel zelfstandige vestigingen vormen. Qua oppervlakte zouden deze vestigingen van ondergeschikte betekenis moeten blijven.
3. Bedrijven, welke van essentiële betekenis zijn voor regionale industriële en andere activiteiten en tevens van de natuurlijke ligging van dit gebied, anders dan de aanwezigheid van diep vaarwater, gebruik (moeten) maken.
4. Voorzieningen voor de ontsluiting van het gebied te land en te water, zoals wegen, spoorwegen, buis- en hoogspanningsleidingen, terrein voor waterstaatsdoeleinden, vaarwater.

Dit oorspronkelijke plan besloeg een oppervakte van ± 3325 ha, waarvan ± 700 ha zee en vaarweg. Voor het resterende oppervlak ad ± 2625 ha (te beschouwen als de bruto oppervlakte van de Maasvlakte") waren de navolgende bestemmingen op de plankaart aangegeven en in de voorschriften nader geformuleerd:

A. "Landbestemmingen"

Deze bestemmingen namen in totaal, inclusief de voor de bedrijfsuitoefening benodigde haven- en waterontsluitingen, ± 2175 ha in beslag. Onderscheiden waren daarbij:

-Zeehavenindustrie (± 1475 ha)
a) Vestigingen zoals hoogoven- en staalbedrijven, bepaalde olieraffinaderijen, scheepswerven annex tankercleaning bedrijven met de daarin opgenomen inrichtingen voor energievoorziening,

brandbestrijding, etc. Deze bedrijven werden - indien afhankelijk van zeer grote tankers en zgn. bulkcarriers - door hun overwegend karakter als basisindustrie de eerst aangewezen bedrijven geacht om onder de aangegeven bestemming te vallen;

b. Overslagbedrijven van droge en natte massagoederen, zoals ertsen en oliën. Ook deze bedrijven behoeven ligging aan diep vaarwater en vervullen een functie voor basisindustrieën die in het Rotterdamse havengebied maar ook daarbuiten gevestigd kunnen zijn.

c. Binnen bepaalde, nader in de voorschriften omschreven grenzen, konden b. en w. met toepassing van de wijzigingsbevoegdheid kleine dienstverlenende vestigingen binnen deze bestemming toelaten.

-Nutsbedrijven (elektriciteitscentrale) (± 130 Ha):
In verband met het koelwateraspect en de toelevering van energie aan de havengebonden industrie, alsmede de afname van hoogovengas, kwam een nutsbedrijf voor opwekking van elektrische energie in aanmerking voor vestiging op de Maasvlakte.

-Opslagterrein gevaarlijke stoffen (± 65 ha):
De Maasvlakte werd voorts, zowel gezien zijn perifere ligging t.o.v. de industrële en stedelijke agglomeratie als door zijn situering aan de ingang van de vaarweg, geschikt geoordeeld voor op- en overslag van stoffen in vaste-, vloeibare- of gastoestand, welke door giftigheid, brand- en explosiegevaar bij aanvoer in grote eenheden om redenen van veiligheid niet bij opslagbedrijven in het haven- en industriegebied kunnen of mogen worden gevestigd.

-Dienstverlenende c.q. toezichthoudende vestigingen (± 25 ha):
Als zodanig kwamen in aanmerking kleine vestigingen van haven- en loodswezen, brandweer, politie, sleepbootwezen en bepaalde medische-, sociale- en economische voorzieningen ten behoeve van de werknemers en bedrijven (postkantoor, winkeltjes, horecabedrijven, medische post, enz.).

-Verkeersdoeleinden (± 190 ha)
Verkeerswegen, spoorwegen, buisleidingen, fietspaden e.d. ter ontsluiting van het gebied te land.

-Waterstaatsdoeleinden (± 290 ha):
Oeververdedigingswerken, scheidingsdammen, e.d.

B. Water (+ 450 ha):

Voor zover het water niet reeds is opgenomen in de eerder genoemde landbestemmingen zijn de voor de ontsluiting van het gebied noodzakelijke havens, kanalen, e.d. als water bestemd.

Ten aanzien van de industriële bedrijfsvestiging is in het oorspronkelijke plan speciale aandacht besteed aan maatregelen ter bescherming van het milieu. Deze maatregelen hebben betrekking op de situering van de Maasvlakte t.o.v. de woongebieden in de naaste omgeving en op de eisen die aan de op de Maasvlakte te vestigen bedrijven gesteld zullen worden. De toenmaals bekende ervaringen met hinderlijke invloed van industriële bedrijven, hebben geleid tot de aanbeveling de afstand tussen woongebieden en terreinen voor basisindustrieën te variëren van 3,5 tot 5 km. In het oorspronkelijke plan bedraagt de afstand tussen de grens van het gebied waarbinnen zich basisindustrieën zouden kunnen vestigen, en de grens van het bebouwingsgebied van de naastbij gelegen woonkernen Oostvoorne en Hoek van Holland resp. 4 en 5 km. Door er bij gronduitgifte voor te zorgen de milieuhinder opleverende onderdelen van basisindustrieën niet aan de rand te leggen kunnen deze afstanden groter worden. Zo bedraagt de afstand tussen de bestemming energiecentrale en de kernen Oostvoorne en hoek van Holland resp. 7 en 8 km.

Verder wordt gerefereerd aan bij de bedrijven zelf te treffen maatregelen. Deze kunnen geen onderdeel van het bestemmingsplan als zodanig uitmaken. Zij dienen gebonden te zijn aan de concrete vestigingen en getoetst te worden aan de daarvoor bestemde wetten en verordeningen (Hinderwet; Wet inzake de luchtverontreiniging). Voorts kunnen bij de gronduitgifte in een overeenkomst tussen overheidsinstanties en de gegadigden verstrekkende voorwaarden van aanvullende aard geformuleerd worden. Zo was bij de indiening van het ontwerp-bestemmingsplan in 1970 sprake van een convenant, te sluiten tussen vertegenwoordigers van Rijk, Provincie, Rijnmond en Rotterdam enerzijds en Hoogovens-Hoesch anderzijds. Daarnaast was door de gemeentelijke commissie Bodem-Water-Lucht een onderzoek geentameerd naar de gevolgen van de mogelijke vestiging van een hoogoven- staalbedrijf en een elektriciteitscentrale in het kader van de toenmalige klimatologische en milieu-hygiënische situatie. Dit onderzoek was opgedragen aan deskundigen van de "Research Corporation of New England".

In de geschiedenis van de Maasvlakte is nog van belang, de beperkte uitbreiding van december 1969, waarbij de noord-noordwestelijke tak van de demarcatielijn 200 meter zeewaarts werd verlegd. Een ander belangrijk punt is nog de intrekking van de aanwijzing van de bestemming "Rijnpoorthaven" - aan de noordzijde van de Waterweg - in december 1975 door de minister van Verkeer en Waterstaat. Tegelijkertijd werd de situering van een containerterminal op de Maasvlakte aangekondigd en de mogelijkheid van een beperkte uitbreiding van de Maasvlakte aangestipt.

Dit voor wat betreft het oorspronkelijke ontwerp-bestemmingsplan Maasvlakte. Over de verdere procedure die dit niet-goedgekeurde plan t/m. het K.B. Maasvlakte van 10 maart 1979 heeft doorlopen kan in het kort nog het volgende worden meegedeeld.

De Kroon oordeelde o.m. dat "indien in een bestemmingsplan aan gronden - al dan niet met een aan burgemeester en wethouders op te leggen uitwerkingsplicht - een industriële bestemming wordt gegeven, een afweging van alle daarbij in het geding zijnde belangen hieraan ten grondslag dient te liggen en reeds in dat stadium mede aandacht behoort te worden besteed aan eventueel van een industriële bedrijvigheid te duchten milieuverontreiniging;
dat bij verwezenlijking van het plan de voorkoming en bestrijding van de bovengenoemde verontreiniging dient te geschieden door toepassing van geval tot geval van de wetgeving op het gebied van de milieuhygiëne;
dat dan ook de door het gemeentebestuur voorgestane methode om in het kader van het gronduitgiftebeleid iedere nieuwe industrievestiging qua milieubelasting te beoordelen, eraan voorbijgaat, dan een dergelijke toetsing reeds dient te geschieden in het stadium waarbij ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening alle betrokken belangen worden afgewogen."

Het kwam de Kroon daarom noodzakelijk voor, dat bepaalde bedrijven of groepen van bedrijven, met het oog op de daarvan te verwachten milieuhinder, in het plan worden uitgesloten op die gronden, die gelegen zijn op een afstand van minder dan 5 km van woongebieden en dat aan deze strook een dienovereenkomstige bestemming ware te geven, waarbij duidelijk aangegeven wordt welke industriële bedrijven aldaar toelaatbaar zijn.

In de hoofdstukken planbeschrijving en milieu zal hierop nader worden ingegaan.

II. De inmiddels geentameerde en nog voor ogen staande uitwerkingen

Uitwerking I: Maasvlakte Olie Terminal (MOT)

Deze heeft betrekking op het noordoostelijke deel van het plangebied.
Zij omvat de eerste en tweede fase van een project voor een olieterminal, waaraan de gemeenteraad in oktober 1971 goedkeuring verleende.
In deze uitwerking is opgenomen:
-een terrein van ca. 150 ha. t.b.v. de op- en overslag van
ruwe olie en aardolieprodukten;
-het daarop aansluitende havenbassin, de aangrenzende ontsluitingsweg en de langs het terrein geprojecteerde strook voor ondergrondse energieleidingen en transportleidingen voor gassen en vloeistoffen.

Het op- en overslagterrein is verdeeld in 3 sectoren, t.w.:
-Een terreingedeelte dat uitsluitend bestemd is voor dienstgebouwen, zoals een kantoor, een kantine, een controlegebouw, een onderhoudswerkplaats, een bergplaats/garage voor brandbestrijdingsmaterieel. De helft van dit terrein is bestemd voor beplanting. Aangezien de in het bedrijf werkzame arbeidskrachten (t.w. ca 60 werknemers voor de bediening van de terminal) in hoofdzaak op dit terreingedeelte werkzaam zullen zijn is sprake van een doelmatige situering van deze beplanting.
-Een terrein, bestemd voor kleinere opslagtanks (met maximaal 50 m. diameter) en voor eventueel nog nodige dienstgebouwen.
-Een terrein, gereserveerd voor grotere opslagtanks (met een diameter tot 85 m); dit terrein omvat verreweg het grootste deel van de eerste fase ad 78 ha.

In het als water bestemde deel van deze uitwerking (het havenbassin) is de bouw van aanlegsteigers en laad- en losinstallaties toegestaan.
In het aan de gemeenteraad gerichte voorstel tot vestiging van een olieterminal op de Maasvlakte (Verzameling 1971; volgnr. 356) is dieper op de zaak ingegaan.
Daarbij is ingehaakt op een verzoek van vier oliemaatschappijen (t.w. British Petroleum Maatschappij Nederland, Total Nederland, Esso Nederland en Shell Nederland Raffinaderij) om de beschikking te krijgen over een terrein van ca 320 ha, drie ligplaatsen voor schepen van 250.000 ton en vijf ligplaatsen voor eventueel gedeeltelijk geladen 500.000 tot 1.000.000 tonners, alsmede om een zwaaikom te projecteren met een diameter van 800 m.

Dit verzoek kon worden ingewilligd nadat de gemeenteraad zich in april 1971 in een motie had uitgesproken tegen gronduitgifte aan Hoogoven-Hoesch t.b.v. de stichting van een Hoogoven- en Staalbedrijf op de Maasvlakte. Daardoor kwam 650 ha terrein beschikbaar voor andere doeleinden.
In het voorstel aan de gemeenteraad is veel aandacht besteed aan de milieuhygienische aspecten, die verbonden zijn aan de stichting van een olieterminal. Alvorens met de oliemaatschappijen te spreken over te stellen voorwaarden m.b.t. dit punt, is advies ingewonnen bij de Commissie Bodem-Water-Lucht. Deze was unaniem van mening dat een olieterminal tot de logische overslagfuncties van de Rotterdamse haven behoorde, doch dat voorkomen diende te worden dat er een verdere achteruitgang van het leefmilieu als uiteindelijke consequentie van deze vestiging zelf - of van de secundaire gevolgen ervan - zal ontstaan. Aan de terminal zelf en aan de behandeling van de schepen die aldaar laden en lossen zullen dusdanige technische eisen gesteld moeten worden dat er geen hinder in omliggende woongebieden optreedt door stank, terwijl er ook geen vermeerdering van de fotochemische smogvorming mag optreden door onnodige verliezen van koolwaterstoffen bij op- en overslag. Uitgaande van dit advies, met als uitgangspunt dat de terminal geen stank zou mogen veroorzaken in Hoek van Holland en Oostvorne en dat deze niet mag bijdragen aan fotochemische smogvorming, is vervolgens met de oliemaatschappijen onderhandeld over de bijzondere voorwaarden, welke gedurende de eerste fase van het project nageleefd dienden te worden.

De gemeenteraad ging in oktober 1971 akkoord met de verhuur van 320 ha aan de door de vier genoemde oliemaatschappijen op te richten commanditaire vennootschap, onder bepaling dat:
- De te stellen bijzondere voorwaarden in het huurcontract dienden te worden opgenomen;
- Met de terreinuitgifte op de Maasvlakte t.b.v. een olieterminal geen enkel recht verkregen zou kunnen worden op de uitbreiding van de in het Rotterdamse havengebied gevestigde raffinaderijen; voor elke uitbreiding blijft derhalve een afzonderlijke vergunning nodig, welke ingevolge de Wet inzake de Luchtverontreiniging door de Provincie verleend zal moeten worden.
- De gemeente het recht heeft het per 1juli 1982 nog niet in gebruik genomen terrein in zijn geheel of ten dele uit de huur te nemen, nadat haar gebleken is dat de huurder het terrein niet zelf binnen een termijn van ten hoogste 10 jaar nodig heeft. (Inmiddels is 170 ha uit de verhuur genomen.)
- Uitbreiding van het aantal participanten in de commanditaire vennootschap plaats kan vinden, indien de activiteiten van deze participanten in

overeenstemming zijn met het doel van de terminal, t.w. op- en overslag van ruwe olie. Van deze mogelijkheid is al spoedig gebruik gemaakt. Chevron en Paktank traden inmiddels toe tot de vennootschap. Per 1 januari 1980 is Gulf tot de vennootschap toegetreden.

In juli 1972 werd door Gedeputeerde Staten een verklaring van geen bezwaar afgegeven. Daarna is met de bouw van de Maasvlakte olie terminal (MOT) begonnen. In augustus 1974 is de terminal in bedrijf gesteld. In 1975 was de eerste fase, omvattende de bouw van 18 tanks met een inhoud van ca 120.000 m3 ruwe olie, afgerond en werd aan de tweede fase, eveneens 18 tanks omvattend, begonnen. In de periode van bouw was er een piekbezetting van ca 800 man.

De gemeente Rotterdam had tot taak te zorgen voor een zinker met een groot aantal buizen en kabels, enerzijds voor de aanvoer van water en energie, anderzijds voor de afvoer van ruwe olie naar de verschillende bestemmingen. Deze zinker kruist het Beerkanaal op een zodanige diepte (ca 30 m) dat zij ook in de toekomst met een eventueel verdiepte oliegeul, geen belemmering zal vormen voor de in- en uitvaart van mammoettankers.

Uitwerking II: Erts- en kolen overslagbedrijf Maasvlakte (EKOM) 1)

Het betreft hier een in het zuidwestelijke deel van het plangebied gelegen terrein ter grootte van ca 68 ha. In de uitwerking is dit terrein bestemd voor de op- en overslag van droge massagoederen, inclusief eventueel te verrichten bewerkingen, zoals bijv. het breken van erts t.b.v. het verdere transport. Voorts is de bouw van de voor dit bedrijf nodige bouwwerken en verdere voorzieningen geregeld. De bedrijfsgebouwen omvatten:

- een verzamelgebouw, waarin o.m. kantoren, was- en kleedlokalen voor het personeel, een kantine, bedieningsruimten, magazijnen, reparatiewerkplaatsen, een garage en een grijperhal zijn ondergebracht.
- voorts los- en laadstations, bufferbunkers en omsloten overstortruimten.

Van het totale terrein is een oppervlakte van minimaal 6500 m2 bestemd voor groenaanleg, waarvan minstens 4500 m2 te situeren in het noordwestelijke gedeelte bij de ingang en minstens 2000 m2 in de vorm van een begeleidende beplantingsstrook langs de naar het verzamelgebouw voerende toegangsweg.

---

1) Hiermee is bedoeld de locatie Maasvlakte (EKOM) van het Europees Massagoed Overslag bedrijf (EMO)

Op de gemeente rustte de verplichting langs de zuid- en westzijde kademuren te bouwen waaraan de zeeschepen en lichters konden worden gelost en geladen. Het in november 1970 gedane voorstel aan de gemeenteraad om deze kademuren te bouwen werd aanvankelijk aangehouden in afwachting van nadere informatie over de immissienorm welke de Commissie Bodem-Water-Lucht voor dit bedrijf nodig achtte, over de maximale emissie welke met deze immissie correspondeerde, over de werking in dit geval van de Wet inzake de Luchtverontreiniging alsmede over de reactie van het betrokken bedrijf op de te stellen eisen.
Deze gevraagde informatie hebben B en W verstrekt in een stuk, getiteld "Immissienorm voor stof van het Verenigd Overslagbedrijf Maasvlakte" (Verzameling 1970, volgnr. 465). Daarin is meegedeeld dat b. en w. besloten hebben de door de Commissie Bodem-Water-Lucht gehanteerde immissienorm voor gewogen stof van 80 microgram per m3 buitenlucht als gemiddelde waarde van alle metingen in een jaar in woongebieden als basis te nemen voor de met het VOM te sluiten huurovereenkomst. Door immissiemetingen zal er voorts nauwgezet op worden toegezien, dat de gehanteerde norm niet wordt overschreden. Indien te hoge stofwaarden gemeten worden zullen b. en w. zich beraden op het treffen van (tijdelijke) extramaatregelen ten opzichte van de VOM.

Op deze basis is de gemeenteraad ten slotte akkoord gegaan met vestigingen van de VOM op de Maasvlakte. In juli 1972 werd door Gedeputeerde Staten een verklaring van geen bezwaar voor de bouw van dit bedrijf afgegeven.
De VOM, waarin de Steenkolen Handelsvereniging, Frans Swarttouw's Havenbedrijf en Manufrance participeren, was eind 1973 operationeel. Het bedrijf werd in oktober 1974 officieël in gebruik gesteld.

De eerste fase van het VOM-project bestond uit de bouw van een kademuur voor zeeschepen aan de Mississippihaven van 650 m lengte, waaraan schepen tot 250.000 ton zouden kunnen afmeren en een haaks daarop staande lichterkade van 765 m. lengte aan het verlengde Hartelkanaal, waaraan de duwbakken voor het landinwaartse transport van ertsen en kolen kunnen worden geladen.
Het bedrijf verschaft in de beginfase werk aan 120 mensen, welk aantal in de eindfase meer dan verdubbeld zou kunnen worden. Het bedrijf is overland bereikbaar via de rondom de Maasvlakte lopende Europaweg terwijl mede spoorweg aansluiting aanwezig is.

De EKOM wordt geëxploiteerd door het Europees Massagoed Overslagbedrijf (EMO) dat tot 1 januari 1982 tevens een locatie in het Botlekgebied, op- en overslagbedrijf Botlek B.V. exploiteerde (nu Frans Swarttouw).
Inmiddels heeft de gemeenteraad ingestemd met het voorstel om ten behoeve van de EKOM in de Mississippihaven een aantal infrastructurele maatregelen te treffen. Deze maatregelen betreffen:
- uitbreiding van de kadelengte met 586 m (tot aan de oostelijke terreingrens);
- ten behoeve van de behandeling van exportkolen (nu nog Waalhaven) uitbreiding van de binnenvaartkade inclusief lig/wachtgelegenheden voor duweenheden en conventionele binnenvaartschepen middels omlegging en gedeeltelijke versmalling van de Beerdam, aan de zuid-oostzijde van het EKOM-terrein.

Uitwerking III: Elektriciteitscentrale GEB

Een in het westelijke deel van het plangebied gelegen terrein ter oppervlakte van ca 130 ha is in deze uitwerking voor "Nutsbedrijf" bestemd. Het biedt de mogelijkheid voor de bouw van een elektrische centrale, waarvan het totale vermogen uiteindelijk 6000 MW zou kunnen bedragen. In december 1969 nam de gemeenteraad een principebesluit omtrent de beschikbaar stelling van het terrein voor deze bouw, terwijl de raad van commissarissen van de NV Elektriciteitsbedrijf Zuid Holland in maart 1970 tot de bouw van de centrale besloot. Direct daarna stelde de gemeenteraad een eerste krediet voor de bouw beschikbaar.
De bouw van de centrale geschiedde in fasen, in overeenstemming met de door de Samenwerkende Elektriciteits- Produktiebedrijven (SEP) voor de totale energievoorziening van Nederland op te stellen plannen.
In juli 1972 hebben gedeputeerde staten een verklaring van geen bezwaar verleend.
De eerste fase omvatte twee produktie-eenheden van elk 540 MW, die op het zuidelijke terreingedeelte zijn gesitueerd. Deze eenheden zijn resp. medio 1974 en medio 1975 in gebruik genomen.
Toekomstige uitbreidingen kunnen in noordelijke richting plaatsvinden.
In de uitwerking is de bouw van de voor het elektriciteitsbedrijf nodige bouwwerken en voorzieningen geregeld. De bedrijfsgebouwen omvatten in de eerste plaats een hoofdgebouw, waarin kantoren, was- en kleedlokalen voor het personeel, een kantine, een chemische laboratorium, magazijnen, reparatiewerkplaatsen, een garage voor o.a. brandweerauto's en de materialen t.b.v. de brandpreventie zijn ondergebracht. De produktie van elektrische energie vindt plaats in de beide

produktie-eenheden, die elk bestaan uit o.m. een ketelhuis, een machinehal, bedieningsruimten en een kleine kantine. Bij elke eenheid behoort een afzonderlijke schoorsteen.
Verder behoren tot de bedrijfsgebouwen transformatoren- en schakelstations, pompstations voor water en olie, aardgas ontvangststations, gebouwtjes voor meet- en regelapparatuur, opslagtanks voor olie en gedemineraliseerd water, overige opslagruimten en een gebouw voor de elektrische controle met daaraan verbonden een portiersloge.
Het door de produktie-eenheden opgewekte elektrische vermogen wordt afgevoerd via een 380 kV-schakelstation dat gesitueerd is aan de westzijde van het terrein. Met een tweetal bovengrondse 380 kV-hoogspanningsverbindingen wordt dit vermogen via de Maasvlakte en het Europoortgebied in noordelijke en zuidelijke richting getransporteerd, terwijl via een aantal transformatoren tevens een 150 kV-schakelstation wordt gevoed. Laatstgenoemd schakelstation dient als steunpunt voor de elektriciteitsvoorziening van de Maasvlakte en het Europoortgebied, die via het aanwezige 150 kV-kabelnet plaatsvindt.
Naarmate het aantal produktie-eenheden wordt vergroot kan ook het 380 kV-station in noordelijke richting worden uitgebreid.
De stoomketelinstallaties worden met aardgas of olie gestookt. Deze olie wordt aangevoerd via een pier die in het in de uitwerking opgenomen gedeelte van het havenbassin is gebouwd en wordt vervolgens naar de daarvoor bestemde opslagtanks wordt gepompt.
Van het bedrijfsterrein is een gedeelte van ten minste 2 ha bestemd voor groenaanleg, in de vorm van gazons, plantsoen en beplantingsstroken om en tussen de bedrijfsgebouwen.

De centrale heeft in de beginfase ca 200 arbeidskrachten nodig terwijl dit aantal bij volle uitbouw ca 450 zal kunnen bedragen.
Het GEB-terrein is over land bereikbaar via de rondom de Maasvlakte lopende Europaweg en de Coloradoweg. Het staat voorts aan de oostzijde - mede in verband met de koelwatervoorziening - in verbinding met de 8e Petroleumhaven, waardoor aan- en afvoer per schip eveneens mogelijk is.
Of, in hoeverre en op welke wijze de GEB-centrale zal worden uitgebreid is thans nog niet zeker. Hoewel de Maasvlakte in het "Structuurschema Elektriciteitsvoorziening 1975" als mogelijk aanvaardbare vestigingsplaats voor een centrale met een vermogen van 6000 MW is beschouwd hebben O.L. Rijnmond en Rotterdam in een reactie op dit structuurschema gesteld, het te betreuren dat geen rekening is gehouden met het standpunt dat door de raden van Rotterdam en Rijnmond is ingenomen, waarin

o.m. tot uitdrukking is gebracht dat uitbreiding van het vermogen boven 2000 MW voorshands niet acceptabel is en in ieder geval nimmer de 3000 MW mag overtreffen. Verwezen wordt daarbij naar de conclusies en aanbevelingen uit de "Nota Energiebeleid" (dec. 1974), die door Rotterdam en Rijnmond gezamenlijk is opgesteld. Uit deze nota blijkt, dat zowel het dagelijks bestuur van het Openbaar Lichaam Rijnmond als het college van burgemeester en wethouders van Rotterdam zich op het standpunt hebben gesteld, dat kernenergie dient te worden uitgesloten tot het tijdstip waarop wordt aangetoond dat een dergelijke energie-opwekking voor de bevolking geen onaanvaardbare risico's met zich meebrengt. Dit standpunt is onderschreven door de Rijnmondraad en door de gemeenteraad van Rotterdam. Dit gezien een aantal grote bezwaren zoals transport en opslag van gebruikte reactorstof, koeling, vermenging van radio-actief afval met de reeds in de lucht aanwezige stof- en metaaldelen, de desastreuze gevolgen voor de bevolking bij een eventueel ernstig ongeval, alsmede de extra psycho-sociale belasting van de bevolking. Voorts zijn er nog planologische bezwaren, waaronder het indirecte ruimtebeslag. Er bestaat derhalve geen bereidheid om de voor de vestiging van een kerncentrale op de Maasvlakte noodzakelijke planologische procedures ter hand te nemen.

Bij de minister is erop aangedrongen, niet tot de voorgenomen bouw van kernenergiecentrales over te gaan, alvorens een grondig onderzoek is verricht naar zaken zoals het transporteren van radio-actief materiaal, de situering en functionering van opwerkingsfabrieken en de opslag van radio-actief afval.

Inmiddels is door de regering in juli 1980 het derde deel van de "Nota Energiebeleid", handelend over de brandstofinzet voor de elektrische centrales, naar de Tweede Kamer gezonden.
De regering stelt zich hierin op het standpunt dat het bouwen van drie kerncentrales, o.m. gezien de energie-politieke en de energie-economische situatie, aanbeveling verdient.
Beslissingen dienaangaande zullen echter pas genomen worden nadat:
- de Maatschappelijke Discussie op basis van genoemde nota heeft plaatsgevonden;
- voor het vraagstuk van de methode van berging van radio-actiefafval een aanvaardbare oplossing is gevonden;
- een bevredigende oplossing is gevonden voor de problematiek van de veiligheid van de kerncentrales.

In genoemde nota is door de regering een selectie van vestigingsplaatsen voor eventuele kerncentrales voor elektriciteitsopwekking gemaakt waarbij een aantal selectie criteria zijn toegepast. Met name in het criterium t.a.v. de bevolkingsaantallen, die aanwezig zijn in een gebied met een straal van 100 km rondom een mogelijk te achten vestigingsplaats, heeft de regering aanleiding gevonden de Maasvlakte niet te selecteren. Dit onder aantekening, dat plaatsen die nu niet geselecteerd zijn, in de toekomst alsnog een rol kunnen spelen, indien in verband met de noodzaak tot brandstofdiversificatie een verdere uitbreiding van het kernenergetisch vermogen t.b.v. de elektriciteitsvoorziening wenselijk wordt geacht. Uiteraard zal dan voor de vestigingsplaatskeuze een nieuwe zorgvuldige afweging van belangen moeten plaatsvinden.

Door het GEB zijn plannen in studie genomen die erop gericht zijn de twee bestaande produktie-eenheden om te bouwen voor het stoken met steenkool. In dit kader wordt mede gedacht aan een - vermoedelijk ondergrondse - transportband waarmee de benodigde kolen in de juiste menging en samenstelling direct van de Maasvlakte Coal Terminal of de EKOM naar de GEB-centrale vervoerd kunnen worden. Dit zou inhouden, dat op het GEB-terrein slechts met een kleine, als buffervoorraad aan te houden kolenopslag kan worden volstaan. Mede hierdoor zal deze ombouw geheel binnen de huidige terreingrenzen gerealiseerd kunnen worden.

Voorts wordt rekening gehouden met de mogelijkheid van het stichten van een proeffabriek voor kolenvergassing, gekoppeld aan de opwekking van elektriciteit. De besluitvorming omtrent dit plan is nog gaande.

Uitwerking IV: Kustlicht + Radarpost

Deze uitwerking heeft betrekking op een terrein van ca. 0,12 ha dat aan de westelijke rand van het plangebied direct ten noorden van Uitwerking III: Elektriciteitscentrale GEB is gelegen.
Aan bedoeld terrein is deels de bestemming "Kustlicht + Radar", deels de bestemming "weg" gegeven.
Ten gevolge van de ontwikkeling op de Maasvlakte kwam het bestaande kustlicht te Hoek van Holland in een ongunstige situatie te verkeren ten opzichte van de navigatie van uit zee komende schepen, aangezien door de gestichte en nog te stichten bebouwing op de Maasvlakte voor dit kustlicht een blinde sector is ontstaan.

De daaromtrent bij de Diensten van het Loodswezen en van de Genie gerezen bezwaren hebben geleid tot het creëeren van een nieuwe situatie aan de westkant van de Maasvlakte, waarvoor deze bezwaren niet gelden.

Inmiddels is op deze situatie een kustlicht opgericht met een maximaal toegestane hoogte van 70 m en met een grondoppervlak van niet meer dan 60 m2. Dit kustlicht kan, conform het door de Genie uitgesproken verlangen, tevens gebruikt worden voor communicatiedoeleinden. Het licht is toegankelijk via een 9 m brede toegangsweg, die aansluiting geeft op de ten noorden van het terrein van de GEB-centrale aangelegde weg, welke uitkomt op de langs de westrand van de Maasvlakte lopende Europaweg.
Op het hier bedoelde terrein zal voorts een radarpost en een radiorichtingzoeker geinstalleerd worden.
Voorts vindt de straalverbinding Scheveningen-Maasvlakte-Ouddorp van de defensie hier een steunpunt.

Uitwerking V: Op- en overslag van aardgas

Deze uitwerking betreft een terrein met een oppervlakte van ca 34 ha gelegen aan de kop van de Mississippihaven ten oosten van Uitwerking II: Erts- en Kolenoverslagbedrijf Maasvlakte, dat is uitgegeven aan c.q. gereserveerd voor de Nederlandse Gasunie t.b.v. de stichting van een terminal voor de op- en overslag van vloeibaar aardgas (LNG).

In februari 1973 gingen de gemeenteraad van Rotterdam en het dagelijks bestuur van O.L. Rijnmond akkoord met de bouw van twee tanks voor de opslag van vloeibaar Gronings aardgas. Hierin kan t.b.v. de Randstad een buffervoorraad aangehouden worden, welke kan worden aangewend indien de aanvoer van aardgas uit Groningen tijdelijk gestoord zou zijn en ter voorziening in een plotseling stijging van het verbruik tijdens koudeperioden van langere duur.
De voor deze doeleinden verantwoord te achten buffervoorraad is berekend op 75 miljoen m3.
Aangezien 1 m3 vloeibaar aardgas overeenkomt met 600 m3 gasvormig aardgas betekent de installatie van twee opslagtanks voor vloeibaar aardgas van 57.000 m3 elk (ruim voldoende te achten voor de opslag van de buffervoorraad) tevens een enorme ruimtebesparing.
Deze LNG-installatie, waarbinnen het proces van gas vloeibaar maken en vervolgens weer tot gas maken zich geheel kan afspelen, is in mei 1979 officieel in gebruik genomen. Op de 15 ha die thans geoccupeerd zijn, zijn de volgende hoofdonderdelen geinstalleerd:

.Een zuiveringsinstallatie alwaar het Groningse aardgas dat naast 81% methaan en ruim 14% stikstof nog een aantal andere componenten bevat, van die componenten (o.a. water en koolzuur) wordt ontdaan.
.De installatie voor het vloeibaar maken van aardgas, waarbij de stikstof die uit het aardgas zelf wordt gewonnen als koelmiddel wordt benut.
.Twee tanks voor de opslag van LNG, elk met een diameter van 50 m en met een hoogte van ca 45 m. Aan de bouw van deze tanks is de voorwaarde verbonden, dat om elke tank een betonnen keermuur diende te worden aangebracht. Deze muren dienen om de tankinhoud op te vangen in geval van lekkage en voor bescherming van de aangrenzende tank bij het onverhoopt uitbreken van brand. Zij bieden voorts bescherming tegen een eventuele explosie in het industriegebied.
.De verdampingsinstallatie waarmee het vloeibare aardgas en het vloeibare stikstof, dat in een aparte kleinere tank wordt opgeslagen, weer wordt getransformeerd in aardgas van de Groningse samenstelling.

Voor de aanvoer van aardgas uit Groningen en de afvoer uit de buffervoorraad is de LNG-installatie aangesloten op de leiding die het hoofdtransportnet van de Gasunie verbindt met de Maasvlakte-locatie. Met het plan dat de NGU enkele jaren geleden koesterde om op de Maasvlakte-locatie vloeibaar aardgas aan te voeren met LNG-tankers van 80.000 a 120.000 ton, behoeft vooralsnog geen rekening te worden gehouden. Voor deze aanvoer is thans door de regering in de Eemshaven (Delfzijl) plaats gereserveerd.

Uitwerking VI: Containerterminal (1e fase)

Op 23 augustus 1974 heeft de gemeenteraad zich in principe uitgesproken voor de vestiging van een containerterminal op de Maasvlakte. Aangezien zowel tegen een containerontwikkeling in het gebied ten zuiden van de Zuidelijke Randweg als tegen de aanleg van de Rijnpoorthaven overwegende bezwaren gerezen waren, bood de Maasvlakte de enige mogelijkheid om op enigszins korte termijn in de toekomstige behoefte aan nieuwe faciliteiten voor de op- en overslag van containers te voorzien.
De mogelijkheden voor de vestiging van een containerterminal op de Maasvlakte, met de daaraan verbonden consequenties t.a.v. het gebruik van de in dit havengebied nog beschikbare terreinen de infrastructuur, de werkgelegenheid, het milieu en de financiële resultaten zijn nader onderzocht en neergelegd in het rapport "Containerterminal Maasvlakte" van febr. 1975.

Op 18-9-1975 besloot de gemeenteraad:
-ten behoeve van de toekomstige ontwikkelingen een terrein van 400 ha voor de containerterminal te reserveren;
-de aanleg van een eerste fase ter grootte van 60 ha van deze terminal te realiseren;
-ten behoeve van deze aanleg een krediet beschikbaar te stellen.
Voorts wilde de raad, voordat tot aanbesteding van de eerste fase zou worden overgegaan, nader geinformeerd worden over de laatste ontwikkelingen op het gebied van het containervervoer.

Deze nadere informatie is verstrekt in het voorstel van b.en w. van 3-10-1978 aan de gemeenteraad.
Op basis van dit voorstel besloot de gemeenteraad:
-in te stemmen met de vestiging van een container-terminal op de Maasvlakte als "overflow terminal";
-de gevolgen daarvan voor de herstructurering van de oude havens te accepteren.

Sindsdien is het project in overleg met de betrokken bedrijven verder uitgewerkt. De dato 20-3-1981 is door b. en w. een voorstel aan de gemeenteraad gericht waarin gevraagd wordt in te stemmen met een snelle ontwikkeling van een eerste fase, die vergeleken met het raadsbesluit uit 1975, wat groter is uitgevallen en thans 81 ha zal omvatten. Aan dit recente voorstel, dat op 26 maart 1981 door de gemeenteraad is overgenomen, zijn de navolgende gegevens ontleend:

- Het aantal in de Rotterdamse haven behandelde containers is gestegen van 653.000 in 1973 tot 1.300.000 in 1980. De prognoses tot 2000 laten een voortgaande snelle ontwikkeling zien (1985: 1.640.000 containers; 1990: 2.070.000; 2000: 3.020.000).

- Momenteel wordt 85% van de containers aangevoerd met vol-containerlijnen. Dit percentage zal naar verwachting nog enigszins kunnen toenemen. De resterende containeraanvoer vindt plaats met andere lijndiensten.
  De beschikbare capaciteit voor de behandeling van vol-containerschepen is thans verdeeld over twee terminals t.w. die van de ECT (welk bedrijf gevestigd is aan de Prinses Margriethaven en mede een tijdelijk ingericht terrein ten zuiden van de Zuidelijke Randweg in gebruik heeft) en die van Multi Terminals (gevestigd op Pier 7, Waalhaven). Deze capaciteit is voor een deel reeds volgelopen en zal voor het overige deel binnen enkele jaren geheel benut zijn. Derhalve is een snelle aanleg van nieuwe accommodatie in de vorm van een "overflow-terminal" op de Maasvlakte noodzakelijk.

Dit mede omdat in de containersector een sterk toenemende concurrentie van andere belangrijke terminals in Europa te verwachten is. Het langer uitblijven van een beslissing m.b.t. de aanleg van de "overflow-terminal" zal daardoor voor de gunstige positie, die Rotterdam thans nog op het punt van containeroverslag inneemt, een gevoelige slag kunnen inhouden.

- Genoemde eerste fase ad 81 ha dient de ontvangst van 400.000 containers per jaar vanaf 1984 mogelijk te maken. De voor deze fase benodigde infrastructuur omvat:
  .de aanleg van 1200 m. zeekade en 260 m. binnenkade (met ingegrip van baggerwerken, aanleg van glooiingen, e.d.);
  .het doortrekken van het Hartelkanaal;
  .diverse omleggingen van bestaande wegen, railverbindingen en pijpleidingen.

- Doordat de omvang van het voor tijdelijke behandeling van containers bestemde terrein ten zuiden van de Zuidelijke Randweg beperkt is gebleven tot 30 ha. bruto (bij de oorspronkelijke planvorming van de ECT was rekening gehouden met 100 ha.) is aan de ECT de mogelijkheid van een geleidelijke ontwikkeling, die ook in financiele zin voor dit bedrijf realiseerbaar zou zijn geweest, ontvallen. Wil thans op de Maasvlakte een containerterminal met een voldoende service-niveau tot stand komen, dan is een relatief grote startomvang nodig, welke in de eerste fase van exploitatie voor de ECT grote aanloopverliezen met zich mee zal brengen. Ten einde hierin tegemoet te komen bevat het b. en w.-voorstel d.d. 20-3-1981 mede een t.b.v. de ECT te treffen voorfinancierinsregeling.

- In de op middellange en lange termijn te verwachten behoefte aan verdere uitbreiding van de Maasvlakte "overflow-terminal" kan in een 2e en 3e fase worden voorzien. Uiteindelijk zal op de Maasvlakte, wanneer de bovenvermelde prognose van 3 miljoen containers omstreeks 2000 inderdaad gerealiseerd zal worden, behoefte bestaan aan een capaciteit voor de behandeling van 1,2 a 1,5 miljoen containers per jaar, hetgeen overeenkomt met een ruimtebeslag van 240 a 300 ha. Inspelen op deze mogelijke ontwikkelingen is door b. en w. voorgesteld in aansluiting op de le fase van 81 ha een terrein van 175 ha. in optie te geven voor de ontwikkeling van de 2e fase. Daarbij houdt de gemeente zich het recht voor om, ingeval er sprake zal zijn van een structureel achterblijvende containerontwikkeling (een deel van) deze 175 ha. uit de optie te nemen. Voor het terrein, dat

vervolgens benodigd zou kunnen zijn voor de ontwikkeling van de 3e fase wil de gemeente een zodanige regeling treffen dat bij aanmelding van een andere gegadigde de ECT enige tijd ter overweging krijgt om tot huur over te gaan. Ook in dit geval zal alleen een structurele achterstand ten aanzien van de prognoses aanleiding kunnen zijn voor een advies aan de gemeenteraad, tot verhuur aan deze andere gegadigden over te gaan.

- Gedurende de bouwtijd van 3 a 4 jaar zullen ca. 700 arbeidsplaatsen vervuld moeten worden. Bij het in gebruik nemen van de le fase zullen 250 nieuwe arbeidsplaatsen ontstaan, welk aantal aan het eind van deze fase opgelopen zal kunnen zijn tot 500. In de eindfase wordt vooralsnog gerekend met 1000 a 1200 arbeidsplaatsen.

Uitwerking VII: Maasvlakte Coal Terminal (MCT)

In juni 1980 is de Maasvlakte Coal Terminal C.V. opgericht. De deelnemende partijen waren de oliemaatschappijen Shell, British Petroleum en Esso, het massagoed overslagbedrijf Frans Swarttouw, de Steenkolen Handelsvereniging Nederland en Ruhrkohle A.G. Inmiddels heeft laatstgenoemde onderneming zich teruggetrokken, waarbij de vrijgekomen plaats is overgenomen door Stinnes A.G. In september 1981 is voorts bekend geworden dat Frans Swarttouw B.V. niet meer aan de ontwikkeling van MCT zal deelnemen.

De ontwikkeling van de terminal zal gefaseerd plaatsvinden waarbij voorshands zijn onderscheiden:

1. een voorfase (1983-1985; ca 6 miljoen ton overslagcapaciteit), waarin de activiteiten van MCT beperkt blijven tot de opslag van kolen en het beladen van binnenschepen (duwbakken), terwijl bij de EKOM tot 1985 loscapaciteit voor zeeschepen is gehuurd voor maximaal 6 miljoen ton kolen.
   De in deze voorfase te realiseren voorzieningen betreffen:
   -een lichterbelader, zomede een daaraan gekoppeld transportbanden systeem met een maximale capaciteit van 6000 ton per uur;
   -een transportband op het opslagterrein, die in twee richtingen kan afvoeren en die verbonden is met een op- en afslagmachine met een opslagcapaciteit van 6000 ton per uur en een graafcapaciteit van 4000 ton per uur.
   Dit MCT-transportbandensysteem zal door een transportband verbonden worden met het lossysteem voor zeeschepen van EKOM.

Voor het laden van binnenschepen is in de voorfase een binnenvaartkade van ca 250 m lengte nodig, hetgeen inhoudt dat de Hartelhaven en de bestaande binnenvaartkade door de gemeente Rotterdam verlengd zullen moeten worden.
De oppervlakte van het MCT-terrein zal in de voorfase ca 30 ha bedragen.

2. Een eerste fase (1985-1990; ca 8 miljoen ton overslagcapaciteit) welke begint met de ingebruikneming van een eigen losinstallatie voor zeeschepen (streefdatum: 1-1-1985).
In deze fase zullen de in de voorfase getroffen voorzieningen worden uitgebreid met:
-een losinstallatie voor zeeschepen tot ca 250.000 ton dwt met een maximum capaciteit van 3000 ton per uur;
-een transportband die deze losinstallatie met het opslagterrein zal verbinden;
-op dit opslagterrein een tweede op- en afslagmachine van gelijke capaciteit als de eerste welke verbonden is met
-een tweede, in twee richtingen werkende, transportband welke in verbinding staat met het bandensysteem dat naar de lichterbelader aan de Hartelkanaal voert. In deze fase zal voorts een treinbelader geinstalleerd worden die eveneens met genoemd bandensysteem verbonden zal zijn.
De in de voorfase aangelegde transportband tussen MCT en EKOM zal naar alle waarschijnlijkheid blijven bestaan.
In de eerste fase dient de MCT de beschikking te krijgen over 400 m zeekade. Daartoe zal door de gemeente Rotterdam een insteekhaven aangelegd moeten worden waarvan de zuidoever als zeekade zal worden ingericht.
De oppervlakte van het MCT-terrein zal in deze eerste fase ca 75 ha bedragen.

3. Een tweede fase (1990-1995) waarin de overslagcapaciteit ca 16 miljoen ton zal kunnen bedragen.

4. Een eindfase (vanaf 1995) waarin de overslagcapaciteit ca 24 miljoen ton zal kunnen bedragen.

Aangezien deze verder in de toekomst liggende ontwikkelingen momenteel nog minder goed te overzien zijn is de MCT voor deze fasen nog niet tot vergunningenaanvragen overgegaan. Te voorzien valt echter dat na 1990 de lengte van zowel de binnenvaartkade als de zeekade vergroot zal moeten worden en dat het aantal op- en afslagmachines 4 zal gaan bedragen.

De stichting van de MCT loopt hand in hand met de in 1980 door de ministers van Economische Zaken en Volksgezondheid/Milieuhygiëne uitgebrachte 2e deel van de Nota Energiebeleid, de zgn. Kolennota, waarin o.m. gesteld is dat de Rotterdamse haven door zijn ligging zeer geschikt is voor de overslag en doorvoer van kolen. Ook in het rapport "Coal, bridge to the future", dat in mei 1980 ter afsluiting van de Wereldsteenkoolstudie werd gepubliceerd, is gesteld dat Nederland internationaal een belangrijke rol zal kunnen spelen bij de distributie van kolen, indien daartoe tijdig een of meer kolenterminals zouden worden ontwikkeld. Ten slotte is de door Rotterdam en O.L. Rijnmond in 1974 uitgebrachte Nota Energiebeleid in november 1979 geëvalueerd, waarbij het in 1974 ingenomen standpunt m.b.t. het gebruik van kolen werd herzien en waarbij werd voorgesteld een studie te doen verrichten naar de gevolgen voor het leefmilieu in Rijnmond van een met kolen gestookte elektriciteitscentrale op de Maasvlakte.

Aangezien het benutten van deze brandstof in centrales onontkoombaar zal zijn, staat men tevens voor de noodzaak te zoeken naar milieu-vriendelijke methoden daarvoor. Hierop zal in hoofdstuk VI (De Milieu paragraaf) van deze toelichting nader worden ingegaan.

G.S. Zuid-Holland, D.B. Rijnmond en B en W Rotterdam hebben besloten elkaar over en weer te informeren over de voorbereidingen voor de besluitvorming m.b.t. MCT en over de daarmee samenhangende milieuproblematiek (incl. proefnemingen inzake de ontwikkeling van milieuvriendelijker methoden). Er wordt voorts naar gestreefd de verschillende procedures voor de beide projecten zoveel mogelijk gecoördineerd te laten verlopen, zodat de besluitvorming over de vergunningen aanvragen - voor zover mogelijk - gelijktijdig kan plaatsvinden.

De vergunning ex Wet SIR is door de minister van EZ op 6 oktober 1981 verleend. De gemeenteraad heeft op 3 december 1981 ingestemd met het in erfpacht uitgeven van een terrein van ca. 131 ha op de Maasvlakte. Eind 1981 is door het dagelijks bestuur van Rijnmond de hinderwetvergunning verleend.

Het voor MCT gereserveerde terrein ligt direct ten noorden van de Uitwerkingen II: Erts- en Kolenoverslagbedrijf Maasvlakte en V: Op- en overslag van aardgas door de Nederl. Gasunie en is van deze beide bedrijven gescheiden door een weg van ca 30 m breedte waarin tevens een spooraansluiting is opgenomen.

Het grootste deel van het terrein zal nodig zijn voor de open opslag van kolen en cokes. Daarnaast kunnen kleine hoeveelheden worden opgeslagen in bunkers en op de noodopslagen nabij de kades.

De gebouwen op het MCT-terrein zijn bedrijfsgebouwen en bouwwerken zoals kantoren, garages, werkplaatsen, magazijnen, portiersloges, schakelstations, bunkergebouwen, gebouwen om de bandoverstortpunten, pompstations, controle ruimtes, treinlaadstations, e.d. Op het totale terrein zijn twee gedeelten te onderscheiden waarvoor verschillende bouwpercentages en verhoudingspercentages gelden:
-voor het gebied waar de meeste bedrijfs- en dienstgebouwen zijn gelocaliseerd is het maximale bebouwingspercentage 20; het verhardingspercentage (wegen parkeerplaatsen, verharding op de kades) bedraagt hier 75;
-voor het gebied waar hoofdzakelijk open opslagen zijn geprojecteerd geldt een maximaal bebouwingspercentage van 10 terwijl het verhardingspercentage 10 bedraagt.
Het kadeterrein voor binnenschepen aan de oostzijde van de (verlengde) Hartelhaven is gescheiden van de rest van het MCT-terrein door een strook waarin zich de openbare weg naar EKOM en Nederl. Gasunie en de spoorwegverbinding van de NS bevinden.

Faciliteiten, die nodig zijn als vaste verbinding tussen beide terreinen, zoals bandenstraten, zullen deze strook op zodanige hoogte kruisen, dat het trein- en wegverkeer ongehinderd zal kunnen passeren. In de tweede fase, te ontwikkelen na 1990, zal de kadelengte voor de ontvangst van zeeschepen vergroot worden. Hiermee zal een verlenging van de insteekhaven gepaard gaan. In het onderhavige bestemmingsplan is hiermee reeds rekening gehouden.

III. De nog uit te werken gebieden

Het betreft hier enkele verspreid over het plangebied gelegen terreinen van verschillende grootte, die wel bestemd zijn om te worden uitgegeven aan bedrijven, doch waarvoor nog geen uitwerking tot stand is gekomen.
Inzake de op deze terreinen toe te laten bedrijven c.q. activiteiten kan het volgende worden opgemerkt:

1. Een aantal bedrijven, genoemd in de Uitwerkingen I t/m VII van het vorige hoofdstuk, zal na verloop van tijd wellicht uitbreiding behoeven op aangrenzend, nog niet uitgewerkt gebied. Deze uitbreidingen kunnen worden gerealiseerd binnen de bestemming I (VW). Ten behoeve van de Containerterminal is een speciale bestemming opgenomen I (VW)a, die een voorrangsregeling inhoudt m.b.t. de eventuele uitgifte van terreinen.

2. De reeds gevestigde bedrijven - met name de GEB-centrale, het aardgasstation en de Maasvlakte Olie Terminal - leggen beperkingen op aan het genre bedrijven, dat op de dan nog resterende uit te werken terreinen kan worden gevestigd. De produktie en opslag van gevaarlijke stoffen - in de zin van explodeerbaar, brandbaar of giftig - dient hier te worden uitgesloten. Het betreft hier een regeling van de onderlinge verhouding tussen de bestemmingen in het plangebied, ten einde daarmee het risico van het kunnen optreden van zogenaamde domino-effecten te kunnen ontgaan.

3. De te vestigen bedrijven dienen voorts hetzij zelf gebonden te zijn aan een ligging aan zeer diep vaarwater, dan wel voor hun bedrijfsuitoefening zo zeer afhankelijk te zijn van reeds in het plangebied gevestigde c.q. nog te vestigen bedrijven, die wel aan genoemd criterium voldoen, dat ligging in de directe nabijheid van deze bedrijven beslist noodzakelijk is.

4. Overigens is de Maasvlakte de enige plaats, waar de gemeente Rotterdam nog bedrijven zou kunnen situeren, die een locatie ver van bestaande woon- en recreatiegebieden behoeven, en die niet tot de onder punt 3 bedoelde bedrijven gerekend kunnen worden.

IV. Planbeschrijving

1. Begrenzing van het plangebied

De oostgrens van het plangebied ligt in de as van het Beerkanaal; zij valt samen met de westgrens van het ontwerp-bestemmingsplan Europoort West.
De zuidgrens die zich direct ten zuiden van de brede verkeersbundel ten zuiden van het Hartelkanaal bevindt, valt samen met de grens tussen de gemeenten Rotterdam en Westvoorne; zij valt tevens samen met de zogenaamde demarcatielijn die destijds tussen Rijk, Provincie en Rotterdam is overeengekomen als uiterste grens waartoe de te industrialiseren Maasvlakte zich naar het zuiden toe mocht ontwikkelen.
De westgrens van het plangebied valt samen met de grens van Rotterdam die voor een gedeelte in zee ligt.
De noordgrens ligt in de as van de Nieuwe Waterweg.

2. Oppervlakte en grondgesteldheid

De totale oppervlakte van het plangebied bedraagt ± 3490 ha.
Hiervan is ± 2060a land en ± 1430 ha water.
Van de wateroppervlakte is ± 1370 ha te rekenen tot het buitenwater (zee en direct vanuit zee toegankelijke vaarwegen, kanalen en havens) terwijl de ± 60 ha die behoren tot het regime van het Hartelkanaal, gerekend kunnen worden tot het zoete c.q. zeer licht verzilte binnenwater.
Ten behoeve van uitgifte aan bedrijven en aanleg van infrastructurele werken is nagenoeg de gehele landoppervlakte opgehoogd tot een peil van 5 m + NAP.

Aan de noordrand is aan de kant van de Maasmond een kunstmatige duinenrij aangelegd, waardoor gezien vanaf de noordelijke oever van de Nieuwe Waterweg, de zeehaven industriële ontwikkeling op de Maasvlakte aan het oog onttrokken wordt.

3. De infrastructuur

Deze bestaat uit de volgende elementen:
a. water, zomede gronden bestemd voor waterstaatsdoeleinden, scheidingsdammen, e.d.;
b. verkeers- en vervoersvoorzieningen te land (t.w. wegen, spoorwegen, pijpleidingen);
c. elektriciteitsleidingen.

Ad A: Water (inclusief de bestemming Waterstaatsdoeleinden en enkele gemengde bestemmingen)

De in het plangebied opgenomen zeehavens zijn vanuit zee voor zeer diepstekende schepen toegankelijk via de oliegeul, de Maasmond en het Beerkanaal. Van zuid naar noordgaande betreft het:

- De Mississippihaven (21,65 m diep t.o.v. NAP). Via deze haven wordt het Erts- en Kolenoverslagbedrijf Maasvlakte (EKOM) te water ontsloten.

- Een geprojecteerde insteekhaven lengte in de eerste fase ± 400 m, naderhand uit te breiden tot ± 1100. Deze haven zal in eerste instantie dienen voor de ontvangst van grote zeeschepen (bulkcarriers) die de kolenterminal (MCT) tot bestemming hebben. Genoemde diepte staat overigens nog ter discussie.

- De 8e Petroleumhaven.
  De oppervlakte en begrenzing van deze grootste haven in het plangebied ligt nog slechts voor een deel vast. Ten behoeve van de Maasvlakte Olie Terminal (MOT) is een deel van deze haven reeds ingericht en zijn reeds twee aanlegsteigers voor zeer grote olietankers gerealiseerd.
  De zuidoever van deze haven zal grotendeels worden ingericht voor de ontvangst van zeeschepen die de containerterminal tot bestemming zullen hebben.

Aan het meest westelijke deel van de haven, dat ondieper zal zijn (14,65 m t.o.v. NAP), heeft de GEB-centrale mogelijkheid voor aan- en afvoer per zeeschip. Hier bevindt zich ook de koelwaterinlaat. De noordelijke begrenzing van de 8e Petroleumhaven staat voor een belangrijk deel nog niet vast. Voor een eventuele uitbreiding van de MOT zullen in de toekomst wellicht meer waterfront en steigers t.b.v. dit bedrijf nodig zijn. Voorts zal de toekomstige vorm van de haven in relatie tot de zich verder nog aandienende bestemmingen worden bezien. In de nog uit te werken bestemming is daarom de mogelijkheid opengelaten de verhouding land : water nader te bepalen.

Het plangebied is voor de binnenscheepvaart bereikbaar via het Hartelkanaal dat binnenkort in open verbinding met de Oude Maas zal staan. Dit kanaal vindt zijn beëindiging in de Hartelhaven die haaks op het kanaal staat. Aan de oostoever van deze haven heeft de EKOM reeds een kadelengte van ca 765 m tot haar beschikking voor de overslag van kolen en ertsen in binnenschepen (vnl. duwvaartconvooien). Ten einde ook de te vestigen Maasvlakte Kolenterminal en containerterminal aan kadelengte voor de belading van binnenschepen te helpen zal de Hartelhaven met

ca 1km verlengd worden. De MCT zal daarbij ca 800 m kadelengte aan de oostoever krijgen terwijl de containerterminal over ca 500 m kadelengte aan de westzijde zal kunnen beschikken. Voor het overige bevinden zich aan de westoever ligplaatsen voor wachtende binnenschepen en duwbakken.

Het Hartelkanaal en het voor grote zeeschepen toegankelijke water van het plangebied zijn van elkaar gescheiden door een ca 70 m. brede scheidingsdam met een kruinhoogte van 5 m + NAP die aan de oostzijde, (buiten het plangebied) aangetakt is aan de zuidwestpunt van het haven- en industriegebied Europoort-West en, vandaar westwaarts gaande, aan het einde van de Mississippihaven aansluit op het EKOM-terrein. Deze dam heeft de bestemming Waterstaatsdoeleinden gekregen.

De reeds genoemde kunstmatige duinenrij ten noorden van de Maasvlakte Olie Terminal, waaraan de bestemming Duinen is verleend, vervult naast een visueel afschermende functie ook een beschermende functie voor de achterliggende bedrijfsterreinen. Waar zee toegaande wordt deze beschermende functie overgenomen door een brede strook, die voor Waterstaatsdoeleinden is bestemd. Binnen deze bestemming is aan de zeezijde een uit betonblokken samengestelde dam aangelegd, die als golfbreker fungeert. Deze dam sluit direct ten zuiden van de koelwaterlozing van de GEB-centrale aan op de kust en loopt vervolgens noordwaarts tot een punt ten noord-westen van de kunstmatige duinenrij, dat zich ca 150 m uit de kustlijn bevindt. Achter deze dam ligt een waterzone, die evenals de dam een lengte van ca 4 km heeft. Dit houdt in, dat het koelwater, dat op het punt van lozing een wat hogere temperatuur heeft, tijdens de afvoer naar het open buitenwater kan afkoelen.

Aan de landzijde van deze waterzone bevindt zich de kustlijn vanwaar het land in de richting van de Europaweg geleidelijk aan oploopt tot een niveau van ca 7 m + NAP. Dit hogere gedeelte heeft de gemengde bestemming Waterstaatsdoeleinden en Windenergie gekregen. In deze bestemming kunnen windmolens tot een hoogte van maximaal 70 m en daarbij behorende bedrijfsgebouwtjes worden opgericht en kunnen van de Europaweg aftakkende toeleidende wegen worden aangelegd. De relatief hoge ligging vlak bij de zee is hier aangegrepen om ook deze milieu-vriendelijke vorm van energie-opwekking een kans te geven.

Bij de eventuele nadere uitwerking van deze zich nog in een pril stadium van ontwikkeling bevindende plannen zal o.m. aandacht besteed dienen te worden aan:
.mogelijke strijdigheid tussen de t.a.v. kustlicht, radar en radiorichtingzoeker geldende eis van onbelemmerde uitstraling over de zee en de maximaal toegestane bouwhoogte van de windmolens.
.de aanwezige van vogeltrekroutes langs de kust, welke van invloed kunnen zijn op de plaatsing en de vormgeving van deze molens;
.het potentiële gevaar dat van de in bedrijf zijnde molens zelf kan uitgaan.
Ten zuiden van het punt, waar de dam, tevens golfbreker aansluit op de kust maakt de beschreven brede strook plaats voor een smalle, eveneens voor waterstaatsdoeleinden bestemde strook, waarbij het peil van ca 7 m + NAP gehandhaafd blijft.
Ter hoogte van het einde van de te verlengen Hartelhaven splitst deze strook zich in twee takken, die het in het zuidwestelijke deel van het plangebied gelegen gronddepot voor zandberging en depot/rijpingslocatie voor baggerspecie omsluiten.

Aan de zeezijde van de westelijke tak heeft zich inmiddels - ten dele nog binnen het plangebied doch grotendeels daarbuiten - een strand gevormd, alwaar 's zomers intensief gerecreëerd wordt.

Even buiten het plangebied sluiten de beide voor waterstaatsdoeleinden bestemde stroken aan op de dam die het Oostvoorne Meer van het Brielse Gat scheidt.

Vermeld zij nog, dat het Oostvoornse Meer, dat zich juist ten zuiden van het plangebied bevindt, voor recreatieve doeleinden wordt benut en daarnaast een bufferfunctie vervult. Het ligt in de bedoeling, dat op de noordelijke oever van dit meer ter visuele afscherming van de bedrijfsterreinen op de Maasvlakte een duinregel wordt aangelegd, die mede het recreatieve gebruik van deze oever ten goede zal kunnen komen.

Een en ander houdt in, dat de Europaweg in het zomerseizoen ook ten dienste staat aan het recreatieverkeer.

Indertijd is in besprekingen tussen de Brielse Dijkring, de Rotterdamse Dienst Gemeentewerken en het Havenbedrijf overeengekomen, dat het opgespoten gebied ten noorden van de beschermstrook langs het Oostvoornse Meer en ten noorden van het Hartelkanaal als rivier - c.q. zeewaarts voorland over een voldoende breedte met deze beschermstrook moet worden verheeld (d.w.z. op een hoogte van 5 m + NAP moet worden gebracht).
Met de aanleg van genoemde duinregel, met de aanleg van de dam tussen Hartelkanaal en Mississippihaven op een niveau van 7 m + NAP en met de inrichting van de bedrijfsterreinen op de Maasvlakte tot een peil van 5 m + NAP is in dit voorland voorzien.

Ad B: Verkeers- en vervoersvoorzieningen te land

De Maasvlakte wordt te land ontsloten door de Europaweg die ten zuiden van Rozenburg-dorp van de Botlekweg aftakt en vervolgens het gehele Europoortgebied doorloopt alvorens het plangebied te bereiken. Wanneer de Maasvlakte volledig voor bedrijfsdoeleinden zal zijn geoccupeerd zal deze gehele route, dus ook het gedeelte dat binnen het plangebied gelegen is, uit 2 x 2 rijstroken met een vluchtstrook dienen te bestaan.
Ten zuiden van het Hartelkanaal maakt deze weg deel uit van een ca. 215 m brede voor verkeersdoeleinden bestemde strook, waarin zich tevens de spoorwegaansluiting voor de Maasvlakte, een rijwielpad, 9 opstelsporen, twee hoogspanningleidingen en diverse stroken voor pijpleidingen, kabels en buizen bevinden.

Het op het als bijlage toegevoegde profielblad opgenomen dwarsprofiel geeft een indruk van de inrichting van deze strook.
Vanaf het ombuigingspunt Hartelkanaal-Hartelhaven maakt de Europaweg deel uit van een steeds sneller wordende strook met verkeersbestemming. Ten westen van de Hartelkanaal is zij nog ca 190 m breed. Dwarsprofiel A geeft een indruk van de inrichting van deze strook op dit punt. Ter hoogte van de GEB-centrale is de breedte gereduceerd tot ca 130. In het noordelijke deel van het plangebied bedraagt de breedte ervan ca. 50, resp. 25 m. Deze strook met verkeersbestemming vindt haar beëindiging ten noord-oosten van de Maasvlakte Olie Terminal. Vanaf het kustlicht tot de westelijke begrenzing van Uitwerking I (MOT) is de Europaweg nog niet in zijn definitieve vorm gerealiseerd. De MOT kan thans slechts bereikt worden via tijdelijke wegen waarvan het beloop op de topografische ondergrond van de plankaart is terug te vinden.

Vanaf de Europaweg wordt het Maasvlaktegebied ontsloten door twee reeds bestaande wegen, t.w. de Missouriweg, waarlangs de terreinen van EKOM, Nederl. Gasunie, MCT en containerterminal bereikt kunnen worden, en de Coloradoweg die dient ter ontsluiting van de GEB-centrale.

In het nog uit te werken gebied ten noorden van de centrale kunnen voorts nieuwe, van de Europaweg aftakkende wegen nodig zijn ter verdere ontsluiting van deze terreinen. Alle genoemde ontsluitingswegen zullen mede railaansluitingen en pijpleidingen bevatten. Aan de kruisingen van spoor en weg in het plangebied verdient speciale aandacht besteed te worden in verband met de bereikbaarheid van de bedrijven, ook in het geval van een calamiteit. Daarnaast bevinden zich uiteraard binnen de uitgewerkte c.q. nog uit te werken bedrijfsbestemmingen wegen c.s. ten dienste van de betreffende bedrijven.

Ad C: Elektriciteitsleidingen

Op de plankaart zijn twee hoogspanningsverbindingen van de NV Elektriciteitsbedrijf Zuid-Holland aangegeven, die via het 380 kV-schakelstation Maasvlakte zijn aangesloten op de elektriciteitscentrale Maasvlakte. Het betreft hier:

a. de bovengrondse 380 kV-verbinding Maasvlakte-Dordrecht (Crayestein, welke het zuidelijke gedeelte van het 380 kV-net in Zuid Holland vormt;
b. de bovengrondse 380 kV-verbinding van de Maasvlakte naar het gebied ten noorden van de Nieuwe Waterweg (Wateringen), welke een deel vormt van het noordelijke gedeelte van het onder a. genoemde ringnet; voorshands zal deze 380 kV-verbinding onder een spanning van 150 kV in bedrijf genomen worden.

Beide hoogspanningsleidingen, waarvan de onder a. genoemde in 1975 is gerealiseerd in de onder b. genoemde in 1981 gereed zal komen, volgen vanuit de elektriciteitscentrale de voor verkeersdoeleinden bestaande strook van het plangebied in zuidelijke en oostelijke richting om vervolgens via het plangebied van het bestemmingsplan Europoort-West" in noordelijke richting naar Wateringen en in zuidelijke richting naar Dordrecht te gaan.

Op de plankaart, alsmede op de profielkaart zijn de zakelijke rechtstroken van 76 m breed (38 m ter weerszijden van de aslijn) van de beide hoogspanningsverbindingen aangeduid.

In vergand met de veiligheidsaspecten is technisch en juridisch overleg gaande tussen de Nederlandse Spoorwegen, het Havenbedrijf Rotterdam en de N.V. Elektriciteitsbedrijf Zuid-Holland over de gedeelten van de emplacementssporen, waarbij genoemde hoogspanningslijnen nauwe zijn betrokken.
Alle andere elektriciteitsverbindingen, zoals de 150 kV-verbinding Maasvlakte-Europoort van het GEB-Rotterdam, liggen ondergronds in de stroken die voor verkeersdoeleinden zijn bestemd.

4. De reeds uitgewerkte en nog uit te werken bedrijfsbestemmingen

De zeven uitwerkingen die in hoofdstuk II zijn opgesomd zijn als volgt op de plankaart aangeduid:

- Uitwerking I: Maasvlakte Olie Terminal;
  bestemmingsaanduiding I-O;
  De zuid-oostwaarts gerichte slurf van deze bestemming bevat de zinkerleiding welke vervolgens onder het Beerkanaal is doorgevoerd.
- Uitwerking II - Erts- Kolenoverslagmaatschappij;
  bestemmingsaanduiding I-E;
- Uitwerking III - GEB-centrale.
  bestemmingsaanduiding I-N;
- Uitwerking IV - Kustlicht
  bestemmingsaanduiding K.
- Uitwerking V - Nederl. Gasunie
  bestemmingsaanduiding I-G;
- Uitwerking VI - Containerterminal
  bestemmingsaanduiding I-C;
  In deze bestemming is tevens voor vervat een strook aan de westzijde van de Hartelhaven ter oppervlakte van ca 5 ha, welke bestemd is voor aan- en afvoer van containers per binnenvaart.
- Uitwerking VII - Maasvlakte kolenterminal;
  bestemmingsaanduiding I-K.
  Deze bestemming geldt tevens een strook van ca 8 ha welke gelegen is tussen de Missouriweg en de Hartelhaven, alwaar kolenoverslag in binnenvaartschepen (duwbakken) zal plaatsvinden.

In hoofdstuk II van deze toelichting is reeds nader aangegeven welke soorten van bedrijven op de nog uit te werken bestemmingen gevestigd kunnen worden. Deze bestemmingen zijn op de plankaart als volgt aangeduid:

- De bestemming I(uw)a:
  Aansluitend aan de bestemming I-C; in principe gereserveerd voor uitbreiding van de containerterminal.

- De bestemming I(uw):
  Deze is gegeven aan een drietal terreinen, t.w.:
  .een terrein ten zuiden van de Missouriweg ter weerszijden van uitwerking V (Nederlandse Gasunie);
  .een vrij groot terrein in het noordelijke deel van het plangebied, dat gelegen is tussen de voor de MOT bestemde terreinen en de GEB-centrale;
  .een klein terrein direct ten noorden van de uitmonding van de 8e Petroleumhaven in het Beerkanaal.

  Op deze terreinen kan, naast op langere termijn eventuele verdere uitbreidingen ten behoeve van de in deze toelichting reeds omschreven bedrijven, plaats geboden worden aan andere gegadigden, die aan de gestelde vestigingsvoorwaarden voldoen. Een deel van deze bestemmingen kan voor verdere havenaanleg benut worden.

5. Diversen

a. Drie kleine aan de westrand van het bedrijfsgebied gelegen terreinen hebben de bestemmingsaanduiding I-D gekregen, t.w.:
   - Een terrein dat aan het uiteinde van de Hartelhaven, tussen deze haven en de Europaweg gelegen is.
   - Een smalle terreinstrook ten zuiden van de Coloradoweg ter grootte van ca 4,5 ha.
   - Een klein terreintje direct ten zuiden van het kustlicht.

   Deze terreintjes zijn bedoeld voor de vestiging van dienstverlevende bedrijven en instellingen zoals: politie, brandweer, douane, ship-store, gezondheidsdienst, kantoortjes en opslagterreinen van gemeentelijke diensten, bewakingsdienst, verhuurbedrijven van gereedschappen en machines, enkele detailhandelsvestigingen t.b.v. werknemers en bezoekers, bankfilialen, e.d.

b. Een reeds bestaand horecavestiging aan de Europaweg ter hoogte van de Coloradoweg is op de plankaart met de bestemmingsaanduiding Ho opgenomen.

c. De zuidwestelijke hoek van het plangebied is bestemd als gronddepot (berging van zand, alsmede depot en rijpingslocatie voor baggerspecie).

d. In de buurt van het Kustlicht ten slotte is een situatie aangewezen voor de plaatsing van een radiorichtingzoeker.

e. Op de plankaart is de straalverbinding Scheveningen-Maasvlakte (Kustlicht/Radarpost/Radiorichtingzoeker)-Ouddorp aangegeven. Tevens is de maximaal toegestane bouwhoogte binnen dit straalpad geregeld.

V. Verkeer

In de planbeschrijving is reeds een beeld gegeven van de infrastructuur die binnen het plangebied benodigd is. Zij zal verder worden aangelegd en aangepast aan de speciale eisen van de gebruikers, naarmate het plangebied verder wordt ontsloten en de voor uitgifte bestemde terreinen worden geoccupeerd.

In dit hoofdstuk kan derhalve worden volstaan met de beantwoording van de vraag of de aanvoerroutes naar het plangebied (met name de bereikbaarheid vanuit zee) en de achterwaartse verbindingen (te land, te water, per rail en per pijpleiding) voldoende toegerust zijn om de sterk toenemende goederenstromen die de occupatie van de Maasvlakte met zich mee zal brengen, op te kunnen vangen. Het gaat hier om zaken die, zo zij nog knelpunten bevatten die opgelost dienen te worden, niet in dit bestemmingsplan doch in ander verband geregeld dienen te worden.
Wat de route vanuit zee betreft zal op korte termijn de 72 voetgeul, waaromtrent lange tijd met het Rijk onderhandeld werd, worden gerealiseerd. Op langere termijn is een grotere diepte dan 72 voet niet uitgesloten.

Daarnaast zal een veilige afwikkeling van het toenemende zeescheepvaartverkeer dat op grond van de Maasvlakte-ontwikkeling te verwachten is, gewaarborgd moeten worden door reglementering, door verbetering van het radarsysteem en door toepassing van eventuele andere instrumenten.

Met betrekking tot de landinwaartse verbindingen valt het volgende op te merken:

- Inzake het vervoer over de weg is de Maasvlakte aangewezen op de Europaweg-Botlekweg-route die aansluiting geeft op de Botlektunnel c.q. de Botlekbrug (voor gevaarlijke stoffen) en verder oostwaarts gaande aansluit op het nationale wegennet. Deze route die in de toekomst geheel zal bestaan uit 2 x 2 rijstroken + vluchtstrook moet voldoende geacht worden om mede het wegverkeer van en naar de Maasvlakte te kunnen verwerken mits twee knelpunten worden opgelost.
  Het betreft hier het tracegedeelte in het Botlekgebied tussen de Welplaatweg en het aansluitingspunt met de Europaweg, dat op vrij korte termijn in zijn definitieve vorm aangelegd zal moeten worden en de Dintelhavenbrug die, voor wat betreft het wegverkeer in de eindfase van de Maasvlakte-ontwikkeling, onvoldoende capaciteit zal bezitten. Overigens is de vervanging van deze brug ook reeds onderwerp van gesprek bij de 6 duwbakkenvaart-studie.

- De naar verwachting sterk toenemende binnenvaart van en naar het Maasvlaktegebied zal zonder noemenswaardige problemen via het Hartelkanaal afgewikkeld kunnen worden. Daar op korte termijn de open verbinding met de Oude Maas een feit zal zijn, zal dit kanaal noch voor binnenvaart-containerschepen noch voor de huidige 4 duwbakkenvaart en de van Rotterdamse zijde sterk gepropageerde 6 duwbakkenvaart problemen opleveren. Wel zal, indien duwvaartconvooien met 6 bakken in de vaart komen, de vervanging van de Dintelhavenbrug urgent worden.
  Dan zullen ook op andere punten in de vaart naar het achterland - bijv. nabij Dordrecht - voorzieningen getroffen moeten worden.

  Op de risicofactoren die verbonden zijn met de vaart met gastankers op het Hartelkanaal is reeds ingegaan in het kader van het ontwerp bestemmingsplan-Europoort West.

- De railinfrastructuur zal, naarmate het vervoer van containers, kolen/erts en olie per rail vanuit de Maasvlakte zal toenemen, op een aantal punten, welke in het rapport "Toekomstige ontwikkelingen van de bestaande spoorweginfrastructuur in het Rotterdamse havengebied" (Werkgroep Haven, Stad, Rail, oktober 1979) omschreven zijn, aanpassing behoeven.

  Wat het baanvak Maasvlakte-Europoort-Botlek betreft zal het beveiligingssysteem aangepast moeten worden aan de eisen die voortvloeien uit het verkeer van zware treinen en uit het vervoer van gevaarlijke stoffen. Het besluit om de beveiliging te verbeteren is inmiddels genomen. Wanneer het systeem in gebruik genomen zal zijn zal daardoor tevens een capaciteitsvergroting bereikt zijn.

Naarmate de Maasvlakte verder wordt geoccupeerd zal omstreeks 1990 de capaciteit verder opgevoerd moeten worden. Dit kan worden gerealiseerd door tot spoorverdubbeling over te gaan. Daarbij kan de passage van de Dintelhavenbrug eensporig blijven. De aanleg van dubbelspoor op de Botlekbrug dient evenwel grondig bestudeerd te worden, waarbij het versterken van de brug - een kostbare zaak - afgewogen dient te worden tegen het aanbrengen van een veiligheidssysteem waardoor slechts een trein op de brug wordt toegelaten. Tevens zal dan de vraag beantwoord moeten worden of het feit dat, indien dubbelspoor zal worden aangelegd, slechts een wegstrook op de brug overblijft uit veiligheidsoverwegingen (vervoer van gevaarlijke stoffen) acceptabel zal zijn voor het wegvervoer.

Een problematiek die in genoemd rapport niet behandeld is, doch waarover in toenemende mate de aandacht wordt gevraagd betreft het feit dat de havenspoorweg meer naar het oosten toe vlak ten zuiden van een aantal na-oorlogse Rotterdamse woonwijken loopt.

Wat het transport per pijpleiding betreft spelen in het onderhavige bestemmingsplan alleen de afvoer van de Maasvlakte Olie Terminal naar het achterland en de leidingen van en naar het NGU-aardgasstation en de GEB-centrale een rol. De capaciteit van de huidige leidingenstrook door het Rotterdamse havengebied is beperkt, hetgeen tot gevolg kan hebben dat in de toekomst gewenste leidingen geen plaats kunnen krijgen in deze strook. Onderzocht wordt thans welke capaciteit nog beschikbaar is in het leidingentrace langs het haven- en industriegebied. Dit onderzoek kan mogelijk leiden tot de planologische reservering van nieuwe traces. Te denken valt hierbij aan een alternatief trace door Voorne-Putten en een kruising met de Nieuwe Waterweg.

VI. Milieuparagraaf

1. De in het onderhavige bestemmingsplan getroffen algemene regelingen

Mede gezien het in het KB d.d. 10-3-1979 op grond van het oorsponkelijke ontwerp-bestemmingsplan Maasvlakte (1970) gegeven oordeel is in het onderhavige plan aandacht besteed aan ontoelaatbaar te achten vormen van milieuhinder en bronnen van gevaar.

In de eerste plaats is een aantal bedrijven, inrichtingen en instellingen, waarvan met reden gevreesd mag worden, dat zij voor een ruime omgeving - waaronder woon- en recreatiegebieden - milieuhinder, gevaar of risico kunnen opleveren, uitgesloten in het gebied dat ligt binnen ca. 5 km van de woongebieden Hoek van Holland en Westvoorne. In het gehele plangebied zijn bedrijven voor het bezigen van een kernreactor uitgesloten. De betreffende lijst van uitsluitingen is opgenomen in de bijlage, behorende bij de voorschriften van dit bestemmingsplan. Bij de opstelling ervan is mede rekening gehouden met de intenties welke reeds in de bestemmingsplannen "Zeehavengebied Rozenburg" en "Europoort-West" zijn neergelegd.
Met betrekking tot de in bedoelde lijst opgenomen punten 1 t/m 4 kan het volgende worden aangetekend:

Ad 1: Bedrijven voor het bereiden, bewerken en verwerken van radio-actieve stoffen en voor het deponeren van die stoffen als afval.

Conform de besluiten die in de Raad van Rijnmond en in de gemeenteraad van Rotterdam zijn genomen, zijn deze bedrijven uitgesloten.

Ad 2: Bedrijven voor het vervaardigen, verwerken en bewaren van ontplofbare stoffen en voorwerpen, zomede van voorwerpen, die met ontplofbare stoffen zijn geladen.

Deze bedrijven zijn uitgesloten ter voorkoming van domino-effecten. Gezien de reeds aanwezige grootschalige opslag van brandgevaarlijke stoffen zou het toelaten van het vervaardigen en het transport van explosieven een te groot risico inhouden.

Ad 3: Destructoren
Ad 4: Aluminiumfabrieken

Hierbij hebben wij ons geconformeerd aan het bestemmingsplan "Zeehavengebied Rozenburg", waarin eveneens een lijst van bedrijven en inrichtingen is opgenomen, die in dat plangebied zijn uitgesloten.

Voor een deel van de in deze "Rozenburgse lijst" genoemde bedrijven en inrichtingen geldt echter, dat de technologische ontwikkeling inmiddels zover gevorderd is, dat geen algehele uitsluiting meer behoeft plaats te vinden. Dit is bijv. het geval ten aanzien van roostbedrijven en zwavelzuurbedrijven. In de voorschriften (art. 3, lid 2 onder a) zijn kernreactoren en hoogovenbedrijven uitgesloten. De eerste, omdat de gemeenteraad zich daartegen heeft uitgesproken; de tweede in verband met de vergaande planologische consequenties van uiteenlopende aard.

Aanvankelijk was in het (ontwerp-)bestemmingsplan d.m.v. bijlagen bij de voorschriften aandacht besteed aan de onderlinge verhoudingen tussen de te vestigen activiteiten, met de bedoeling bij calamiteiten domino-effecten te voorkomen. Tijdens de bezwaarschriftenprocedure is van deze methode afgestapt. Op basis van de eind 1981 gewijzigde Hinderwet kan thans rekening worden gehouden met de te verwachten ontwikkeling in een bedrijf en de ontwikkelingen in de omgeving. Deze verruiming leent zich uitstekend voor het realiseren van een scheiding van opslag van hinderlijke en/of gevaarlijke stoffen. Voorts bevatten de uitwerkingsregels van de globale bestemming I (VW) een regeling, op basis waarvan b. en w. het plan niet mogen uitwerken dan nadat zij een redelijke mate van zekerheid hebben, dat de betrokken milieuvergunningen zullen worden verleend.

In het onderhavige bestemmingsplan is een nieuwe, milieuvriendelijke ontwikkeling mogelijk gemaakt. Bepaalde gronden zijn nl. aangewezen voor de opwekking van windenergie. Op deze gronden kunnen daartoe benodigde bouwwerken - gebouwen en geen gebouwen zijnde - tot een maximale hoogte van 70 m worden opgericht.

2. De m.b.t. de beschreven uitwerkingen genomen c.q. voorgenomen milieumaatregelen

a. In het onderhavige bestemmingsplan getroffen regelingen

De uitwerkingen m.b.t. de kolenterminal (MCT), de containerterminal, de olieterminal (MOT), de erts- en kolenterminal (EKOM), het gasstation (NGU) en het nutsbedrijf (GEB-centrale), die in de voorschriften nader zijn geregeld, bevatten a.h.w. een voortzetting van hetgeen onder VI.1. gesteld is. Daarin zijn nl. geregeld:

- de maximale hoogte en horizontale afmetingen van diverse soorten bedrijfsgebouwen en andere bouwwerken;

- de maximale hoogte en diameter van diverse soorten opslagtanks;
- de minimale afstanden tussen diverse soorten gebouwen c.q. opslagtanks onderling;
- de minimale afstanden tussen diverse soorten gebouwen c.q. opslagtanks en de erfscheidingen.

Met uitzondering van de uitwerking m.b.t. de containerterminal is voorts bepaald, dat b. en w. bevoegd zijn nadere eisen te stellen aan de plaatsing en afmetingen van de in de betreffende artikelen bedoelde bouwwerken, indien dit noodzakelijk is ter verzekering van goede mogelijkheden tot bestrijding resp. voorkoming van overslag van branden en andere calamiteiten.

b. Op andere wijzen getroffen c.q. te treffen regelingen

De milieuproblematiek welke voortspruit uit de aanleg en het in gebruik nemen van de Maasvlakte kan ook d.m.v. andere reeds bestaande c.q. nog te ontwikkelen instrumenten geregeld worden, zoals o.m.:

- Door de wetgeving op het punt van de milieuproblematiek. In dit verband zijn te noemen: de Hinderwet, de Wet inzake de Luchtverontreiniging, de Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren en de Wet Geluidhinder. Met betrekking tot deze wetgeving berust de beleidsvoering bij andere overheden dan de gemeente (t.w. het Rijk, de provincie, O.L. Rijnmond), doch de gemeente is daar d.m.v. advisering veelal intensief bij betrokken.

- Door reglementering van scheepvaartverkeer, railverkeer en wegverkeer ofwel door aanwijzing van speciale wegroutes voor het vervoer van gevaarlijke stoffen.

Met betrekking tot de diverse uitwerkingen kan hieromtrent het volgende worden opgemerkt:

1e. Uitwerking I: Maasvlakte Olie Terminal (MOT)

In het begin van de jaren '70 is door de toenmalige Commissie Bodem Water Lucht aan de gemeenteraad advies uitgebracht m.b.t. de milieuaspecten en met name inzake de technische eisen, die gesteld dienden te worden ter voorkoming van stank en fotochemische smogvorming in een ruime omgeving (met inbegrip van de meest nabijgelegen woon- en recreatiegebieden).

Vervolgens is met de aan de MOT deelnemende oliemaatschappijen onderhandeld over de bijzondere voorwaarden, die gedurende de le fase van het project nageleefd dienen te worden. Deze voorwaarden zijn in het huurcontract opgenomen.

Voorts is bepaald dat bij de start van de 2e fase (welke zal ingaan in het jaar waarin 70 miljoen ton ruwe olie op de terminal zal worden aangevoerd) beoordeeld zal worden of met de gestelde voorwaarden kan worden volstaan dan wel of - in verband met een mogelijk belangrijk grotere aanvoer van ruwe olie - nadere voorwaarden gesteld dienen te worden.

Uitwerking II: Erts- en kolenoverslagbedrijf Maasvlakte (EKOM)

Ook omtrent deze vestiging is destijds door de toenmalige Commissie Bodem Water Lucht advies uitgebracht. Op grond daarvan is door het gemeentebestuur de immissienorm voor gewogen stof van 80 microgram per m3 buitenlucht als gemiddelde waarde van alle metingen in een jaar in woongebieden, met dien verstande dat gedurende 3/4 deel van het jaar de grens van 120 microgram niet zal mogen worden overschreden, terwijl gedurende slechts 8 dagen per jaar de grens van 240 microgram niet overschreden zal mogen worden, als basis genomen voor een met het bedrijf (destijds nog het Verenigd Overslagbedrijf Maasvlakte genaamd) te sluiten huurovereenkomst.
Mocht blijken dat in de toekomst strengere voorwaarden gewenst zijn, dan is dit mogelijk, doordat in de huurovereenkomst tevens is bepaald dat de voorwaarden ter voorkoming van verontreiniging van het milieu aan de in de toekomst geldende normen zullen worden aangepast. De VOM heeft daarbij verklaard zich aan de gestelde voorwaarden te zullen houden.

Uitwerking III: Elektriciteitscentrale Maasvlakte

Bij de keuze voor een locatie op de Maasvlakte is een belangrijk punt van milieuzorg - t.w. de koelwaterproblematiek - op afdoende wijze geregeld. De Maasvlakte is nl. een unieke vestigingsplaats voor een elektriciteits-centrale omdat het benodigde koelwater kan worden betrokken uit een zeer nabijgelegen havenbekken en vooral ook omdat het benutte koelwater, na eerst opgevangen te zijn in een vijver die zich aan de westzijde van het GEB-terrein bevindt, in zee kan worden geloosd.

Aangezien hierbij een geringe plaatselijke verwarming van het zeewater van slechts 1 a 2 graden Celsius zal optreden, is sprake van een minimalisering van de milieubelasting.

De produktie van kernenergie is zowel door de Rijnmondraad als door de gemeenteraad afgewezen, welk standpunt is overgenomen in bijlage I, behorende bij de voorschriften van het onderhavige bestemmingsplan. Desalniettemin blijft de milieuproblematiek die met de GEB-Maasvlaktecentrale verbonden is een punt van zorg. Nu olie als brandstof wordt benut, is de uitworp van SO2 ondanks het gebruik van maximaal 1% zwavelige olie toegenomen t.o.v. het gebruik van gas. Wanneer, na ombouw van de eenheden van de Maasvlaktecentrale, op kolen wordt overgeschakeld, zal de NOx-belasting toenemen. De stof- en SO2-belasting zal kunnen worden ondervangen door stofvangers en rookgasreinigingsinstallaties. Het GEB heeft verder, in samenwerking met de KEMA, een proefproject ontwikkeld dat gericht is op een milieuvriendelijke toepassing van kolen als brandstof in elektriciteitscentrales. Het betreft hier een kolenvergassingsproject dat wellicht na 1995 op de Maasvlakte kan worden toegepast, als een dergelijk proces commercieel toepasbaar blijkt te zijn. Een proefproject kan hiervoor de gegevens aandragen.
Ook de Esso wil - buiten de Maasvlakte aan de 7e Petroleumha;ven - een proef fabriek bouwen ter verdere operationalisering van het door haar ontwikkelde kolenvergassingsprocede. Indien deze verschillende proefnemingen zullen leiden tot resultaten die, ook op grote schaal toegepast, bedrijfseconomisch uitvoerbaar blijken te zijn, kunnen t.z.t. nadere voorwaarden gesteld worden overeenkomstig de dan beste uitvoerbare dan wel beste bestaanbare technieken.

De stofemissie zal, enerzijds doordat de buffervoorraad steenkool op het terrein van de centrale van een besproeiingsinstallatie kan worden voorzien, anderzijds doordat bij het voor ogen staande ondergrondse transport geen stof zal vrijkomen, tot een minimum beperkt kunnen blijven. Voorts zullen de bij kolenstook vrijkomende afvalprodukten zoals vliegas en gips in gesloten ruimten worden opgevangen. Het aldus verzamelde afval zal vervolgens verwerkt kunnen worden bij de produktie van bijv. gipsplaten en kunstgrint.

Uitwerking IV: Kustlicht en radarpost

Aan deze uitwerking is geen nader te regelen milieuproblematiek verbonden.

Uitwerking V: Op- en overslag van aardgas (NGU)

Aardgas ontbrandt pas bij een temperatuur boven de 600 graden celcius. Het is voorts zeer licht, waardoor het - indien het uit de tanks zal ontsnappen - snel zou stijgen. De kans op explosie bij vrijkoming van aardgas is dan ook zeer gering. Vanuit elders zijn geen voorbeelden bekend, waarbij zich een explosie heeft voorgedaan.
Is het explosiegevaar derhalve miniem te achten, toch is bij de bouw van de beide opslagtanks als extra voorwaarde gesteld, dat rond de beide tanks betonnen keermuren dienen te worden aangebracht.
Deze muren die zich op 2 m. afstand van de tankwand bevinden, dienen om de inhoud van de tanks op te vangen in geval van lekkage. Bij het onverhoopt uitbreken van brand zorgt de keermuur ervoor dat de andere tank voldoende wordt beschermd tegen de vrijkomende stralingswarmte. De keermuren bieden voorts ook bescherming tegen een explosie in het industriegebied en tegen mogelijke sabotage.

Uitwerking VI: Containerterminal

Deze vestiging brengt een naar verhouding geringe milieuproblematiek met zich mee. Met het oog op de geluidshinder en ter waarborging van de veiligheid op de terminal zelf, kunnen door de gemeente waarborgen geëist worden die overeenstemmen met de beste uitvoerbare technieken.

Uitwerking VII: Maasvlakte Kolen Terminal (MCT)

Een onontkoombaar toenemend kolenverbruik - waarvan de GEB-Maasvlaktecentrale slechts een voorbeeld is - en een daarmee gepaard gaande toenemende kolenop- en overslag leveren tezamen de noodzaak op zich te bezinnen op de ontwikkeling van minder milieubelastende technieken.
Bij de MCT gaat het erom, de milieubezwaren, die met de op- en overslag van kolen gepaard gaan tot redelijk te achten grenzen in te perken. De problematiek beperkt zich in dit geval tot het tegengaan van stofoverlast. Eind december 1981 heeft het dagelijks bestuur van Rijnmond een hinderwetvergunning verleend m.b.t. de ontwikkeling van de voorfase en de 1e fase van de kolenterminal.

De conventionele grijpermethodiek die tot dusver bij de op- en overslag van steenkool wordt toegepast heeft als voornaamste nadeel het veroorzaken van stofoverlast. Er zijn ontwikkelingen gaande om met toepassing van continue losmachines te komen tot een milieuvriendelijker vorm van op- en overslag. Deze ontwikkelingen zijn evenwel nog niet zover gevorderd, dat zij van begin af aan bij de MCT toegepast kunnen worden en daarbij bovendien aan de door dit bedrijf gestelde capaciteitseisen kunnen voldoen.

Gedurende de eerste fase van de MCT-ontwikkeling zal derhalve gewerkt moeten worden met de conventionele grijpermethodiek, waarbij echter verbeteringen zullen worden geintroduceerd die zullen leiden tot een zoveel mogelijke minimaliseren van de stofverspreiding. De zorg daarvoor dient overigens reeds te beginnen in de haven van verzending. Indien aldaar de kolen met een voldoende vochtigheidsgehalte worden ingeladen, zal de stofverspreiding bij lossing op het MCT-terrein ook beperkt kunnen zijn. Voorts zullen op dit terrein de volgende maatregelen getroffen worden:

- het terrein zal worden voorzien van een sproeiinstallatie in de vorm van een ringleiding, waarop op regelmatige afstanden masten met sproeiers zullen worden aangesloten. Aldus worden de opslaghopen constant vochtig gehouden;
- op plaatsen, die door deze vaste sproeiinstallatie moeilijk bereikt kunnen worden, zullen mobiele sproeiinstallaties worden ingezet;
- de bovenzijde der grijperbakken zal zoveel mogelijk worden afgeschermd tegen windinval;
- bij het overstorten op het terrein en in de binnenvaartschepen zal de storthoogte tot een minimum worden beperkt;
- de overstortpunten zullen zoveel mogelijk gesloten worden uitgevoerd en van sproeiers worden voorzien;
- de transportbanden zullen, zo dit technisch mogelijk is, aan de bovenzijde worden afgedekt en voor het overige worden voorzien van windschermen;
- de wegen en kaden zullen worden schoongehouden door een veeg- en zuigwagen terwijl ook de niet in gebruik zijnde gedeelten van de opslagterreinen zullen worden besproeid.

Berekend is, dat door dit samenstel van maatregelen de stofconcentratie in de omgeving van de MCT-vestiging weliswaar zal toenemen, doch dat de door de Rotterdamse gemeenteraad in 1970 vastgestelde norm voor woongebieden op het meetpunt Radarpost/Hoek van Holland niet zal worden overschreden. Dit geldt dan de stofbelasting op jaargemiddelde basis.
Wel zou, bij een samenvallen van een periode van langdurige droogte, sterke wind en lossing van droge kolen, incidenteel hinder van de MCT in de meest nabij gelegen woongebieden ondervonden kunnen worden. Deze hinder zou zich daarbij kunnen manifesteren door een zekere zwarting van lichtgekleurde oppervlakten. Door een zorgvuldige bedrijfsvoering, het vochtig aanvoeren van de kolen en een goed gebruik van de stofbestrijdingsapparatuur zal echter voorkomen kunnen worden dat deze incidentele hinder zich in werkelijkheid zal gaan voordoen.

Andere vormen van hinder en overlast, zoals waterverontreiniging, bodemverontreiniging, geluidshinder en stank zijn van de MCT of niet te verwachten dan wel kunnen door op het terrein te treffen maatregelen op afdoende wijze bestreden worden. Wat de veiligheid betreft zou zich, gezien de aanwezigheid van steenkoolstof, het risico van een stofexplosie kunnen voordoen. Gezien de te treffen risicobeperkende maatregelen is deze kans evenwel zeer klein te achten. Mocht echter toch een stofexplosie optreden, dan zal er voor de bevolking totaal geen gevaar bestaan vanwege het beperkte effect.

Verwacht mag voorts worden dat binnen enkele jaren elders meer ervaring met continue losmachines zal zijn opgedaan.
Bij een eventuele uitbreiding van de loscapaciteit der MCT na de eerste fase (d.i. $\pm$ 1990) zal deze methodiek van lossen naar verwachting tot de reeële mogelijkheden behoren. De diverse methoden die thans elders in ontwikkeling zijn bieden in vergelijking tot het grijperbedrijf een lagere investering, een lager energieverbruik en een geringe stofverspreiding.

Een andere vorm van overslag is het slurrysysteem, waarbij de lading in het ruim van het schip door toevoeging van veel water verpompbaar wordt gemaakt. Alvorens te kunnen beoordelen of dit systeem bij de MCT toegepast kan worden zal nog veel studie en onderzoek

verricht moeten worden, waarbij een proefproject onontbeerlijk zal zijn. Pas daarna zal kunnen worden bezien of dit slurrysysteem in de 2e fase van ontwikkeling van de MCT mede in aanmerking komt.

Ten slotte is uit door TNO uitgevoerde windtunnelproeven gebleken dat een wal met begroeiing aan de west- en noordzijde van het MCT-terrein een duidelijke vermindering van de stofverspreiding zal geven. Deze groenwallen zullen een noodzakelijke effectieve afscherming tussen de kolenterminal en de containerterminal vormen, aangezien de op deze laatste terminal toe te passen hoogwaardige elektronische apparatuur zeer gevoelig is voor stof. Voorts zijn zij een element ter bestrijding van horizonvervuiling.
De wallen zullen aan de voet een breedte van 75 m hebben terwijl de hoogte 10 m boven het omringende maaiveld zal bedragen. Deze maten maken het mogelijk om tamelijk flauwe hellingen te maken. Dit is noodzakelijk om te bereiken dat de begroeiing, ondanks de ongunstige klimatologische omstandigheden, de gewenste hoogte van 10 m kan bereiken.

In de wallen zal naast zand ook Euroklei- en havenslib verwerkt worden. Aldus wordt een nuttige bijdrage geleverd bij het hergebruik en de berging van baggerspecie.
Ten einde te bereiken, dat de wallen bij de start van de MCT reeds effect hebben, dient reeds in 1982 met de aanleg, die overigens gefaseerd zal plaatsvinden, te worden begonnen.

VII. Economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid

Het plangebied is onderdeel van het zeehaven- en industriegebied, zowel in geografische als in economische en exploitatieve zin. Havens, terreinen, wegen etc. zijn grotendeels gerealiseerd; voor zover nog niet in gebruik moet een en ander nog aangepast worden aan de specifieke behoefte van de toekomstige gebruikers. Het plangebied wordt geëxploiteerd door de gemeente Rotterdam; kosten en opbrengsten maken deel uit van de bedrijfsexploitatie van het Gemeentelijke Havenbedrijf. Te meer daar de bedrijfsexploitatie voor het grotere geheel, waar het plangebied onderdeel van vormt, sluitend is, kan worden gesteld dat de economische uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan verzekerd is.

VIII. Overleg

In het kader van het wettelijk verplichte vooroverleg ex artikel 8 van het besluit op de Ruimtelijke Ordening werd het onderhavige plan toegezonden aan de volgende instanties.

I. De Planologische Commissie Rijnmond
II. De Eerstaanwezend Ingenieur der Genie te 's Gravenhage
III. Het Waterschap "de Brielse Dijkring"
IV. De Inspectie van de Volksgezondheïd voor de Hygiëne van het Milieu voor Zuid-Holland
V. De Provinciale Waterstaat Zuid-Holland
VI Het Ministerie van Economische Zaken
VII De NV Nederlandse Gasunie
VIII De Rijkswaterstaat, directie Zuid-Holland
IX De N.V. Elektriciteitsbedrijf Zuid-Holland
X De Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Rotterdam en de Beneden-Maas
XI Gemeente Westvoorne

I. De Planologische Commissie Rijnmond
(RO 81556/7, 543/JH; d.d. 23-9/9-10-1981)

1. Opmerking (milieu-aspecten)

a. In de toelichting ontbreekt een motivering inzake het uitsluiten van inrichtingen en opslag van stoffen in de bijlagen 1 en 2 van de voorschriften.
b. In het plan wordt geen ruimte opgenomen voor een tweetal wallen ten westen en ten noorden van de kolenterminal, die als afscherming van de activiteiten onmisbaar zijn.
c. Op pag. 33 van de toelichting wordt gesuggereerd, dat voor nieuwe bedrijven o.m. langs privaatrechtelijke weg de best bestaande technieken kunnen worden geëist. De PCR vraagt zich af of dit inderdaad de bedoeling is.
d. Op pag. 34 van de toelichting wordt de Rotterdamse stofnorm onvolledig geciteerd.
e. Op pag. 33 wordt de naamgeving van een aantal milieuwetten onvolledig weergegeven.

Commentaar

Ad a.
In de toelichting (milieuparagraaf) is t.a.v. bijlage 1 een motivering opgenomen. De inmiddels in overleg met de DCMR bijgestelde bijlage 2 beoogt ongewenste domino-effecten tegen te gaan.

Ad b.
Bedoelde afschermende wallen zijn inmiddels op de plankaart aangegeven. In de voorschriften is terzake een regeling opgenomen; het met de wallen beoogde doel is aangegeven in de toelichting.

Ad c.
Bedoelde "best technical means" zijn veelal zo kostbaar, dat toepassing zonder meer praktisch onmogelijk is. In de Wet LUVO en in de nieuwe Hinderwet is mede hierom opgenomen, dat indien toch toepassing van "best technical means" zou worden geëist, de vergunningvrager niet alle kosten behoeft te dragen en dat de vergunningverlenende instantie financieel zal bijdragen. Aangezien het niet realistisch moet worden geacht deze eisen langs privaatrechtelijke weg te stellen, is bedoelde passage uit de toelichting geschrapt. Overigens kan in dit verband wel worden gewezen op de algemene bepalingen betreffende de uitgifte in erfpacht van terreinen in het havengebied der gemeente Rotterdam, waarin o.m. wordt gesteld:

"Artikel 8 - Gebruik terrein

Voor wat betreft gevaar, schade en hinder:

Lid 4
Het terrein dient zodanig te worden gebruikt, dat daardoor jegens de bedrijven, welke op de in de omgeving gelegen terreinen worden uitgeoefend, geen hinder wordt veroorzaakt, gevaar wordt opgeleverd of schade wordt toegebracht, zulks naar het oordeel der gemeente".

In aanvulling op het gestelde bij artikel 8 lid 4 van de Algemene Bepalingen wordt bepaald, dat het in erfpacht uitgegevene zodanig dient te worden gebruikt, dat daardoor jegens personen, bedrijven, vaartuigen, woningen, of het verkeer op of in het in erfpacht uitgegevene geen gevaar of hinder - met inbegrip van het veroorzaken van stof, rook, nevel, damp, gassen en stank - wordt veroorzaakt of schade wordt toegebracht, een en ander naar het oordeel van burgemeester en wethouders.

Ad d en e
De toelichting is op dit punt aangepast.

2. Opmerking (zonering)

a. Volgens de PCR verdient het aanbeveling, een 5 km-zone in het bestemmingsplan op te nemen en daarbinnen bedrijven c.q. inrichtingen uit te sluiten, die binnen een afstand van 5 km tot woongebieden niet aanvaardbaar zijn.
b. De commissie acht het gewenst dat met inachtneming van het terzake bepaalde in de Wet Geluidhinder, een zone wordt aangegeven aan de zuidzijde van het industrieterrein.,

Commentaar

Ad a.
Het plan is op dit punt aangepast. Binnen een afstand van 5 km tot woongebieden zijn de bedrijven c.q. inrichtingen uit bijlage 1 uitgesloten. Daarbuiten zijn alleen bedrijven voor het bezigen van een kernreactor uitgesloten.

Ad b.
De bedoelde bepalingen zijn nog niet in werking getreden. Nu nog niet duidelijk is hoe de geluidszone dient te worden berekend, is voorshands afgezien van het opnemen van een dergelijke zone. Overigens zal een dergelijke zone zijn gelegen in het gebied van meer dan een gemeente en derhalve door Provinciale Staten, c.q. de Rijnmonddraad dienen te worden vastgesteld.

3. Opmerking (recreatie)

De PCR is van oordeel, dat enkele delen van het plangebied mede een recreatieve functie hebben. Met name het Maasvlaktestrand is ten onrechte bestemd tot "water". Ook binnen het aangrenzende gebied van de (primaire) bestemming "waterstaatsdoeleinden" zal "strand" als secundaire bestemming moeten worden opgenomen.
Daarnaast vraagt de PCR, aandacht te besteden aan het Oostvoornse Meer als buffer- c.q. recreatiegebied.

Commentaar

Het plangebied is niet bestemd voor recreatie. Het feit dat recreanten van (delen van) het gebied gebruik maken behoeft nog niet te betekenen dat een recreatieve bestemming moet worden geintroduceerd. In de bestemmingsomschrijving van "Waterstaatsdoeleinden", die inmiddels is uitgebreid met o.m. het Maasvlaktestrand is wel het woord "strand" toegevoegd. Onder "strand" dient in dezen te worden verstaan, de strook grond die bij vloed onderloopt en bij eb droogvalt.
In de toelichting is een passage opgenomen over het Oostvoornse Meer als buffer- c.q. recreatiegebied.

4. Opmerking (straalverbinding defensie)

Op de plankaart ontbreekt een aanduiding van de straalverbinding Scheveningen-Maasvlakte-Ouddorp. Tevens dient de maximaal toegestane bouwhoogte in het straalpad te worden geregeld.

Commentaar

Zie het commentaar op de gelijkluidende opmerking van de Eerstaanwezend Ingenieur der Genie (hieronder, nr. II).

5. Opmerking (de bestemming Industriedoeleinden)

a. De PCR maakt bezwaar tegen de omvang van de nader uit te werken bestemming I(UW) b.
   Een zo grote reservering primair ten behoeve van een olieterminal wordt voorbarig en ongewenst geacht.
b. Een nader uit te werken bestemming I(UW)c - genoemd in de toelichting - ontbreekt op de plankaart en in de voorschriften.

Commentaar

Ad a.
Aan dit bezwaar is tegemoet gekomen door aanpassing van plankaart, voorschriften en toelichting.
De Maasvlakte Oil Terminal heeft een nieuwe bestemmingsgrens gekregen; de bestemmingscategorie I(UW)b is komen te vervallen.

Ad b.
Deze bestemmingscategorie - aanvankelijk bedoeld als uitbreiding van de MCT - is komen te vervallen nu de MCT tot en met de eindfase een gedetailleerde bestemming heeft gekregen.

6. Opmerking (I-K(olenterminal)

a. In de toelichting wordt vermeld, dat de insteekhaven ten behoeve van de MCT nog zal worden verlengd. De PCR vraagt zich af of de aanleg hiervan mogelijk is binnen de bestemmingsregeling.
b. Het in de toelichting genoemde verhardingspercentage is niet in de voorschriften opgenomen.

Commentaar

Ad a.
Op de plankaart wordt al rekening gehouden met de eindfase. De toelichting is op dit punt aangepast.

Ad b.
Het opnemen van genoemd verhardingspercentage in de voorschriften lijkt niet noodzakelijk.

7. Opmerking (I-N(utsbedrijf)

De commissie wijst op de ruimtelijke consequenties van een kolengestookte elektriciteitscentrale en stelt, dat de mogelijkheid moet worden opgenomen van opslag van kolen in bunkers.

Commentaar

Blijkens informatie van het GEB is het huidige terrein ruimschoots voldoende indien mocht worden besloten tot ombouw van de huidige installaties tot een kolengestookte centrale. Binnen de planperiode wordt geen uitbreiding tot 3000 megawatt verwerkt. Indien dit toch mocht geschieden, is het terrein voldoende groot. Grootschalige opslag van kolen is niet te verwachten, aangezien het in de bedoeling ligt, de kolen rechtstreeks - via een ondergrondse transportband - van de MCT te betrekken.

8. Opmerking (Windenergie)

a. Ten aanzien van het kustlicht, radar en radiorichtingzoeker geldt volgens de PCR de eis van onbelemmerde uitstraling over zee. De vraag rijst of en in hoeverre de maximale bouwhoogte in de bestemming Windenergie (70 m) hiermee in strijd komt. Geadviseerd wordt in overleg te treden met het Directoraat-Generaal voor de scheepvaart en maritieme zaken.
b. Gewezen wordt op de aanwezigheid van een vogeltrekroute, die wellicht van invloed is op de plaatsing van de windmolens.

Commentaar

Ad a.
Bedoeld overleg is gestart. Bij de vaststelling van het bestemmingsplan wordt hierop zo mogelijk teruggekomen.

Ad b.
In de toelichting is aandacht geschonken aan de vogeltrekroute.

9. Opmerking (voorschriften)

Aan de meeste opmerkingen m.b.t. voorschriften is tegemoet gekomen. Enkele opmerkingen behoeven commentaar.

a. De Wet Chemische Afvalstoffen zou ten onrechte met de andere milieuwetten in een adem zijn genoemd. Volgens de PCR voorziet deze wet niet in een vergunning voor een inrichting, maar in een ontheffing voor het vervoer van chemisch afval.

Commentaar

Volgens artikel 8 van de WCA is voor het bewaren, bewerken, verwerken of vernietigen van chemische afvalstoffen een vergunning nodig. Opneming van deze wet in art. 1. punt 2 lijkt dan ook gewenst.

b. Gelet op de aard van de bedoelde bebouwing wordt het onjuist geacht, dat b. en w. toepassing kunnen geven aan een vrijstellingsbepaling t.a.v. bedrijven als bedoeld in art. 3, zesde lid.

Commentaar

Het betreft hier bedrijven die noodzakelijk zijn voor het goed functioneren van in het (zee)havengebied aanwezige industriële en andere bedrijven. Gezien hun aard en de mate waarin zij zijn toegestaan (5% van de voor I(UW) bestemde gronden) lijkt het opnemen van een wijzigingsbevoegdheid ex art. 11 WRO niet nodig.

Zij vallen binnen een uit te werken bestemming, zodat procedureel nagenoeg dezelfde weg wordt gevolgd. Burgemeester en wethouders kunnen overigens de vrijstelling slechts verlenen na een verklaring van geen bezwaar van Rijnmond.

c. In de bestemming "waterstaatsdoeleinden" ontbreekt een voorrangsregeling t.a.v. het gebruik van gronden anders dan bouwen.

Commentaar

In de eerste plaats zij opgemerkt, dat het gebruik is geregeld in de algemene gebruiksbepaling, die stelt, dat het verboden is de in het plan gelegen gronden te gebruiken in strijd met de daaraan gegeven bestemming(en). Aangezien de bestemming "waterstaatsdoeleinden" primair is t.o.v. andere (samenvallende) bestemmingen, is gebruik dat strijdig is met het primaire karakter van de waterkering verboden.
Overigens lijkt het in het algemeen ondoelmatig, in bestemmingsplannen specifieke voorrangsregelingen t.a.v. het gebruik als hier bedoeld op te nemen. Anders dan bouwen, is gebruik in de RO-sfeer niet aan een vergunning gebonden. Controle is slechts achteraf mogelijk, terwijl eventueel daadwerkelijk optreden tegen strijdig gebruik, juist i.v.m. het primaire waterstaatsbelang, veeleer op de weg ligt van het waterschap, dat in de vorm van de Keur en het waterschapsreglement over een perfect instrumentarium beschikt. Gezien het bovenstaande lijkt het in strijd met artikel 10 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, de gevraagde regeling op te nemen, aangezien immers slechts voorschriften omtrent het gebruik mogen worden gegeven "voor zover dit ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening nodig is.

d. In bijlage 2 (punt 2/3) dient niet alleen de opslag van giftige stoffen binnen een cirkel rondom opslag van explosieven te worden uitgesloten, maar ook andersom.

Commentaar

In overleg met de DCMR is bijlage 2 aangepast. Daarmee is tevens tegemoetgekomen aan bovenstaande opmerking.

10. Opmerking (plankaart)

Aan de opmerkingen t.a.v. de plankaart is voor zover nodig tegemoet gekomen.

II. De Eerstaanwezend-Ingenieur der Genie te 's-Gravenhage (nr. 1161; d.d. 30-9-1981)

Opmerking

De Genie wijst op de aanwezigheid in het plangebied van een straalverbinding, ter plaatse waarvan een maximaal toegestane bouwhoogte geldt van 63 m + NAP. Verzocht wordt op de plankaart het trace in te tekenen en in de voorschriften een regeling op te nemen t.a.v. de toegestane bouwhoogte.

Commentaar

De gevraagde regelingen zijn voorlopig opgenomen. Overigens zal overleg plaatsvinden met de Genie over een alternatieve oplossing voor de straalverbinding. Bij de vaststelling van het plan zal hierop zo mogelijk worden teruggekomen.

III. Dijkgraaf en Heemraden van de Dijkring
(nr. 81.5.143B d.d. 19 juni 1981; nr. 81.73 d.d. 23-7-1981)

De Brielse Dijkring wijst op de zgn. "beschermstrook" in het plangebied. Verzocht wordt deze strook aan te geven op een bijlagekaart. Voorts ware in de voorschriften een noot op te nemen bij de bestemming "waterstaatsdoeleinden".

Commentaar

De beschermstrook is op een bijlagekaart bij de toelichting aangegeven, zodat duidelijk is om welke gebieden het gaat. Met de aanleg van o.m. de betreffende terreinen op een hoogte van (meer dan) 5 m + NAP, is automatisch in deze terreinstrook voorzien. Bij de verdere uitvoering van het plan, die in overleg met het waterschap zal geschieden, zal met het genoemde waterkeringsbelang ten volle rekening worden gehouden. Het opnemen van de beschermstrook in plankaart en voorschriften d.m.v. een bestemmingsreleling wordt minder juist geacht. Wijzigingen in de ligging van de beschermstrook - die mogelijk zijn met vergunning van het Waterschap - zouden dan namelijk slechts via een bestemmingsplanherziening geëffectueerd kunnen worden, hetgeen een lange procedure betekent. Overigens is het zo, dat de gehele problematiek van de waterstaatkundige indeling van het onderhavige gebied uitputtend is geregeld in het (provinciale) Reglement Waterschap de Brielse Dijkring en in de Keur. Deze wettelijke regelingen - waarin o.m. is bepaald dat voor de uitvoering van werken binnen de zone "beschermstrook" instemming van het waterschap is vereist - blijven uiteraard volledig van kracht.

Aan enkele opmerkingen betreffende de voorschriften is voor zover nodig tegemoet gekomen.

IV. Inspectie van de volksgezondheid voor de hygiene van het milieu voor Zuid-Holland (nr. 5061/316/RL; d.d. 4-8-1981)

1. Opmerking

Een uitbreiding van het vermogen van de energiecentrale tot 3000 megawatt gaat gepaard met de produktie van grote hoeveelheden afvalstoffen zoals vliegas en/of afvalgips. De opslag en verwerking hiervan heeft milieuhygiënische en ruimtelijke consequenties die naar de mening van de Inspectie in het bestemmingsplan dienen te worden aangeven.

Commentaar

Uitbreiding tot 3000 megawatt is in de planperiode niet te verwachten. Wel zijn er plannen, de twee bestaande produktie-eenheden om te bouwen tot kolengestookte eenheden. De milieuhygiënische consequenties zullen beoordeeld moeten worden in het kader van de terzake geldende milieuwetten. Het plan is inmiddels aangepast voor wat betreft enkele ruimtelijke consequenties. De voorschriften maken vliegasopslag mogelijk (in silo's), alsmede de opslag van gips afkomstig van de rookgasreinigings-installatie (in een loods).

2. Opmerking

De Inspectie pleit voor een voorlopige geluidszone in de periode voorafgaand aan het van kracht worden van de Wet Geluidhinder.

Commentaar

Zie commentaar op opmerking 2b van de PCR.

3. Opmerking

Gezien de specifieke functie en gevaarsaspecten verbonden aan pijpleidingen, adviseert de Inspectie, deze leidingen op de plankaart aan te geven en als zodanig afzonderlijk te bestemmen in de voorschriften.

Commentaar

In het gebied bevindt zich een groot aantal leidingen die - voor zover niet gelegen op uitgegeven terreinen - geconcentreerd zijn in de bestemming "verkeersdoeleinden". Het afzonderlijk bestemmen van al deze leidingen zou de duidelijkheid van het plan niet vergroten, terwijl een dergelijk systeem de benodigde flexibiliteit in hoge mate zou frustreren. Voor iedere wijziging in het trace van een leiding zou een planherziening noodzakelijk zijn. Derhalve wordt vastgehouden aan het gekozen systeem.

V. De Provinciale Waterstaat Zuid-Holland
(nr. 32890/D; d.d. 17-9-1981)

Opmerking

De Provinciale Waterstaat wijst op de beschermstrook die deel uitmaakt van de hoofdwaterkering van de Brielse Dijkring.

Commentaar

Zie het commentaar op de reactie van de Brielse Dijkring (nr. III).

V. Het Ministerie van Economische Zaken
(E 381/III/BSP/433; d.d. 30-7-1981)

Het onderhavige plan geeft de directeur-generaal voor energie geen aanleiding tot het maken van opmerkingen.

VII. N.V. Nederlandse Gasunie
(TN/ET 81.2278; d.d. 31-7-1981)

Opmerking

In het plangebied zijn enkele leidingen gelegen, die niet als zodanig op de plankaart zijn aangegeven. Bovendien zijn deze leidingen, in tegenstelling tot hetgeen in het plan wordt gesteld, niet geheel in de bestemming "verkeersdoeleinden" gelegen. Verzocht wordt, op de plankaart een aanduiding van de leidingen op te nemen.

Commentaar

Het aangeven van bedoelde leidingen op de plankaart lijkt niet doelmatig, aangezien iedere wijziging in het trace een planherziening tot gevolg zou moeten hebben. In het onderhavige plan is derhalve gekozen voor het opnemen van de leidingen in de verkeersbestemming en in de onderscheiden industriebestemmingen. De opmerking, dat de bestemming "verkeersdoeleinden" sommige (gedeelten van) leidingen niet volledig omvat, berust op een misverstand. Tegen het opnemen van de door de Gasunie bedoelde leidingen op een bijlagekaart bestaat geen bezwaar.

VIII. De Rijkswaterstaat, directie Zuid-Holland (GXW 18680; d.d. 26-10-1981)

1. Opmerking

De beschermstrook van het waterschap "De Brielse Dijkring" is niet geheel volledig aangegeven.

Commentaar

Zie hierboven ad III.

2. Opmerking

De redactie van artikel 17 (Waterstaatsdoeleinden) dient te worden aangepast.

Commentaar

De aanbevelingen van de Rijkswaterstaat zijn overgenomen.

3. Opmerking

De redactie van artikel 13 (gronddepot) dient te worden aangepast. Hetzelfde geldt voor de toelichting.

Commentaar

Aan deze opmerkingen is tegemoet gekomen.

4. Opmerking

De Rijkswaterstaat wijst erop, dat toekomstige wijzigingen in de infrastructuur van het Hartelkanaal, waarbij sprake is van een wijziging in de waterhuishoudkundige situatie, de goedkeuring van het rijk behoeven.

Commentaar

Het bestemmingsplan maakt een verlenging van het Hartelkanaal slechts planologisch mogelijk en laat onverlet dat voor deze verlenging goedkeuring van het rijk nodig is.

5. Opmerking

De Rijkswaterstaat geeft er de voorkeur aan, de Maasmond de bestemming "waterstaatsdoeleinden" te geven.

Commentaar

Aangezien de bestemming "water" duidelijk de functie van de Maasmond aangeeft, geeft deze opmerking geen aanleiding het plan op dit punt te wijzigen.

IX. N.V. Elektriciteitsbedrijf Zuid-Holland
(40/2052 Lu/Zo/dBS/PB; d.d. 30-10-1981)

Opmerking

In verband met de aanwezigheid van enkele hoogspanningswerken acht de EZH het gewenst in de plankaart, de profieltekening, de voorschriften en de toelichting enkele wijzigingen c.q. aanvullingen aan te brengen.

Commentaar

1. Plankaart
De lengte-assen van de 380 kV-verbindingen Dordrecht/Crayestein-Maasvlakte en Maasvlakte-Nieuwe Waterweg (Wateringen) zijn verlengd tot het opstijgpunt. Op de plankaart hebben de gronden, gelegen binnen een strook van 2 x 38 meter te weerszijden van de lengte-as de bestemming "bovengrondse hoogspanningsverbinding" gekregen.
Het renvooi is dienovereenkomstig aangepast.

2. Wegprofielen
De tekst "invloedsfeer hoogspanningsleidingen 76 meter" is gewijzigd in "zakelijk rechtstrook bovengrondse hoogspanningsverbinding 76 meter".
Ten aanzien van de geprojecteerde "emplacementssporen" wordt vooralsnog het overleg afgewacht dat momenteel gaande is tussen de Nederlandse Spoorwegen, het Gemeentelijk Havenbedrijf en de EZH.

3. Voorschriften
a. In een nieuw artikel, "bovengrondse hoogspanningsverbinding" is geregeld, dat het bouwen en het uitvoeren van bepaalde werken slechts wordt toegestaan na overleg met de leidingbeheerder.

b. Lid 1 van artikel 11 (Nutsbedrijf) is uitgebreid met een bepaling die de bouw van hoogspanningsverbindingen c.a. mogelijk maakt.

c. Artikel 15 (Verkeersdoeleinden) is op een enkel punt aangepast aan de opmerkingen van de EZH. De bouw van hoogspanningsmasten is geregeld in het nieuwe artikel.

4. Toelichting
De tekst van de hoofdstukken II, III (Elektriciteitscentrale GEB) en IV (3; Infrastructuur) is op diverse punten gewijzigd c.q. aangevuld.

X. De Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Rotterdam en de Beneden-Maas.
(nr. S.4170; d.d. 2-11-1981)

1. Opmerking

Bijlage 1 van de voorschriften is volgens de Kamer te absoluut gesteld en houdt onvoldoende rekening met mogelijk toekomstige technische ontwikkelingen.
Dit geldt met name voor de uitsluiting van hoogovens. Hoewel een vestiging van een hoogovenbedrijf op korte termijn uit economische overwegingen niet is te verwachten, is de Kamer van mening dat een vestiging niet a priori dient te worden uitgesloten.

Commentaar

De toelichting is op dit punt verduidelijkt.
Mede als gevolg van een opmerking van de PCR is het plan gewijzigd. Binnen het gehele plangebied zijn slechts bedrijven voor het bezigen van een kernreactor uitgesloten. Op de voor I(UW) bestemde gronden, die gelegen zijn binnen de op de plankaart aangegeven zone van 5 km vanuit woongebieden zijn de in bijlage 1 genoemde bedrijven uitgesloten. Daarbuiten zijn deze bedrijven - waaronder een hoogovenbedrijf toegestaan.

2. Bijlage 2 wekt bij de Kamer verbazing, aangezien dit in de praktijk zou betekenen, dat alle petrochemische activiteiten in het nog uit te geven gebied onmogelijk zouden zijn.

Commentaar

Bijlage 2 is inmiddels aangepast.

3. Aan enkele opmerkingen t.a.v. de voorschriften is voor zoveel nodig tegemoet gekomen.

XI. Gemeente Westvoorne
(brief van 9-10-1981; kenmerk JH/AS)

Opmerking

Burgemeester en wethouders van Westvoorne hebben bezwaar tegen de planmatige invulling tussen de demarcatielijn (zoals vastgesteld door de minister van Volkshuisvesting en Bouwnijverheid bij brief van 21 juli 1964 en aangegeven op tekening 12978 van de Rijksdienst voor het Nationale Plan) en de westelijke plangrens.
Tevens maakt het Westvoornse college bezwaar tegen de "kennelijke plangrensoverschrijdende bestemming t.b.v. de grondfabriek in de zuidwestelijke hoek van het plan".

Commentaar

Uit de brief van de minister van Volkshuisvesting en Bouwnijverheid van 21 juli 1964 (kenmerk 53) blijkt, dat bedoelde demarcatielijn alleen is vastgesteld als zuidelijke begrenzing. Het gedeelte F1-E1-D1-C1 is hierbij bepalend en niet de aansluitende bocht na het draaipunt C1. Dat alleen deze uitleg juist is, valt ook af te leiden uit ministeriële uitspraken over een mogelijke uitbreiding van de Maasvlakte. Indien de boog deel van de demarcatielijn zou uitmaken, is een uitbreiding van de Maasvlakte niet mogelijk.
Los hiervan is er geen sprake van uitbreiding van het havencomplex in westelijke richting. Slechts het bestaande gebruik als zandberging is vastgelegd. Een bestemming overigens, die ieder gebruik voor haven- en industriële doeleinden uitsluit. In het vorige plan Maasvlakte kwam dezelfde bestemming voor. Hoewel - zoals bekend - de kroon dit plan niet heeft goedgekeurd, werd op dit punt geen aanpassing geëist.
De grens van het bestemmingsplan valt samen met de gemeentegrens en is een uitvloeisel van de wettelijke verplichting om voor het gebied buiten de bebouwde kom een bestemmingsplan vast te stellen.

VOORSCHRIFTEN

SO 0707J

Voorschriften behorende bij het bestemmingsplan "Maasvlakte '81"

Artikel 1 - Begripsbepaling
Artikel 2 - Algemene bepalingen omtrent het bouwen
Artikel 3 - Industriedoeleinden (I-UW)
Artikel 4 - Uitwerking van het plan
Artikel 5 - Kolenterminal (I-K)
Artikel 6 - Containerterminal (I-C)
Artikel 7 - Olieterminal (I-O)
Artikel 8 - Erts- en kolenterminal (I-E)
Artikel 9 - Gasstation (I-G)
Artikel 10 - Industrie-dienstverlening (I-D)
Artikel 11 - Nutsbedrijf (I-N)
Artikel 12 - Kustlicht + radar
Artikel 13 - Gronddepot
Artikel 14 - Horeca
Artikel 15 - Verkeersdoeleinden
Artikel 16 - Water
Artikel 17 - Waterstaatsdoeleinden
Artikel 18 - Duinen
Artikel 19 - Windenergie
Artikel 20 - Afschermende wal
Artikel 21 - Straalpad
Artikel 22 - Bovengrondse hoogspanningsverbinding
Artikel 23 - Wijzigingsbevoegdheid
Artikel 24 - Vrijstellingen
Artikel 25 - Overgangsbepaling
Artikel 26 - Gebruik
Artikel 27 - Strafbepaling
Artikel 28 - Naam

Bijlage (bij art. 3, lid 2b en art. 10, lid 2)

Artikel 1 - Begripsbepalingen

In deze voorschriften wordt verstaan onder:

1. Bedrijf

Elke onderneming of gedeelte van een onderneming, welke een organisatorisch zelfstandige eenheid vormt en als zodanig gericht is op de produktie of de afzet van goederen of de verlening van diensten. Organisatorisch zelfstandige eenheden als hier bedoeld, welke door of vanwege de overheid worden geleid, worden voor de toepassing van deze voorschriften eveneens als bedrijf aangemerkt.

2. Inrichting

Het geheel van ruimtelijk begrensde activiteiten van een bedrijf, met inbegrip van de daarbij gebezigde bouwwerken, installaties, apparatuur en andere hulpmiddelen ten aanzien waarvan voor de oprichting, het in werking brengen of in werking houden, het uitbreiden of het wijzigen een vergunning nodig is ingevolge een of meer van de navolgende wetten, te weten: de Hinderwet, de Wet inzake de Luchtverontreiniging, de Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren, de Wet Chemische Afvalstoffen, de Afvalstoffenwet en de Kernenergiewet, een en ander zoals deze wetten luiden op het tijdstip van vaststelling van het plan.

3. Peil

- Voor een bouwwerk waarvan de hoofdtoegang direct aan de weg grenst: de hoogte van de weg ter plaatse van de weglijn;
- voor een bouwwerk waarvan de hoofdtoegang niet direct aan de weg grenst: de hoogte van het terrein ter plaatse van die hoofdtoegang na voltooiing van de aanleg van dat terrein.

4. Bebouwing

Een of meer gebouwen en/of andere bouwwerken.

5. Gebouw

Elk bouwwerk, dat een voor mensen toegankelijke, overdekte, geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt.

6. Bouwwerk

Elke constructie van enige omvang van hout, steen, metaal of ander materiaal, welke hetzij direct of indirect met de grond verbonden is, hetzij direct of indirect steun vindt in of op de grond.

7. Bebouwingsgrenzen

De op de plankaart blijkens een daarop voorkomende verklaring als zodanig aangegeven begrenzingen van een aaneengesloten stuk grond, waarop krachtens dit plan bebouwing is toegestaan, welke grenzen door die bebouwing niet mogen worden overschreden (behoudens overschrijdingen die krachtens deze voorschriften zijn of kunnen worden toegestaan).

8. Bebouwingsoppervlak

De oppervlakte van een door bebouwingsgrenzen omsloten terrein.

9. Bebouwingspercentage

Een op de plankaart of in de voorschriften aangegeven percentage, dat de grootte van het deel van een bebouwingsoppervlak bepaalt, dat maximaal mag worden bebouwd.

Artikel 2 - Algemene bepalingen omtrent het bouwen

1. Bij de toepassing van deze voorschriften geldt de volgende wijze van meten:

   a. de inhoud van een gebouw of ander bouwwerk wordt gemeten buitenwerks en boven peil;

   b. de hoogte van een gebouw of ander bouwwerk wordt gemeten vanaf het hoogste punt van dat gebouw of ander bouwwerk tot het peil, schoorstenen en antennes - met een hoogte van maximaal 3 meter - uitgezonderd;

   c. de afstand van een gebouw tot de zijdelingse perceelsgrens wordt gemeten vanaf het dichtst bij de perceelsgrens gelegen punt van het gebouw op 1 meter boven peil en haaks op de perceelsgrens;

2. Voor zover in deze voorschriften geen regels zijn opgenomen ten aanzien van de plaatsing van de daarin bedoelde gebouwen ten opzichte van de erfscheiding c.q. de weg en/of ten aanzien van de maximale horizontale afmetingen van deze gebouwen, worden de op die plaatsen en/of afmetingen betrekking hebbende maten - de laatste met inachtneming van het voorgeschreven maximum bebouwingspercentage - bepaald door de bebouwings- c.q. bestemmingsgrens, zoals deze onder meer op de plankaart zijn aangegeven.

Artikel 3 - Industriedoeleinden (I-UW)

1. De gronden, aangewezen voor industriedoeleinden (I-UW) zijn bestemd voor:

   a. bouwterrein, werkterrein en opslagterrein ten behoeve van aan diep vaarwater gebonden industriële bedrijven en inrichtingen, opslag- en overslagbedrijven en transportbedrijven met de daarbij behorende voorzieningen, waaronder inrichtingen ten dienste van water- en energievoorziening, waterzuivering en waterbeheersing, brand- en rampenbestrijding,

      zomede voor kaden en parkeerterreinen, ontsluitingswegen en -paden, spoorwegaansluitingen, leidingstroken, boven- en ondergrondse kolentransportbanden, haventerreinen met bijbehorende havenwerken en -installaties, groenaanleg;

   b. water, als bedoeld in artikel 16.

2. a. Op de in het eerste lid bedoelde gronden zijn bedrijven voor het bezigen van een kernreactor, alsmede een hoogovenbedrijf, niet toelaatbaar.
   b. Op de in het eerste lid bedoelde gronden zijn binnen de op de plankaart aangegeven zone van 5 km vanuit woongebieden tevens niet toelaatbaar de bedrijven, inrichtingen en instellingen, zoals vermeld in de bijlage van deze voorschriften.

3. Op de in het eerste lid bedoelde gronden zijn, met inachtneming van het bepaalde in het voorgaande lid, uitsluitend gebouwen, geen woningen zijnde, en andere bouwwerken toelaatbaar ten dienste van de in het eerste lid genoemde bedrijven, instellingen en inrichtingen.

4. a. De hoogte van gebouwen en andere bouwwerken, als bedoeld in het voorgaande lid mag ten hoogste bedragen:

      I. 175 m boven peil voor schoorstenen
      II. 125 m boven peil voor noodfakkels
      III. 60 m boven peil voor andere bouwwerken
      IV. 115 m boven peil voor bouwwerken, geen gebouwen zijnde, als laad- en losbruggen en opslag- en afgraafmachines.

   b. De afstand tussen gebouwen onderling dient - voor zover niet aaneengebouwd wordt - ten minste 5 m te bedragen.

c. Het maximaal toegestane bebouwingspercentage van de voor industriedoeleinden bestemde terreinen bedraagt:
I. voor terreinen met een kleinere oppervlakte dan 5000 m2: 90%;

II. voor de overige terreinen: 50%, maar in elk geval 5000 m2.

5. Burgemeester en wethouders zijn bevoegd vrijstelling te verlenen:

a. van het bepaalde in het eerste lid van dit artikel voor het inrichten en gebruiken van de daar bedoelde gronden voor bouwterrein, werkterrein en opslagterrein ten behoeve van:

I. bedrijven en instellingen voor het verlenen van diensten aan en/of het uitoefenen van beheer en toezicht op in het (zee)havengebied aanwezige industriële en andere bedrijven, zoals onderhouds- en reparatiebedrijven, aannemersbedrijven, scheepsbevoorradingsbedrijven en -winkels, bemonsteringskantoren, horecabedrijven - met uitzondering van het bedrijfsmatig verschaffen van logies - , openbare diensten en nutsbedrijven als Politie, Brandweer, Douane, GG & GD, PTT;

II. industriële bedrijven en inrichtingen, strekkende tot toelevering of afname van produkten, energie of diensten aan of van industrieën als bedoeld in het eerste lid van dit artikel,

met dien verstande, dat:

1. uitsluitend gebouwen, geen woningen zijnde, en andere bouwwerken toelaatbaar zijn ten dienste van de onder I en II bedoelde bedrijven, instellingen en inrichtingen;
2. lid 2 van dit artikel van overeenkomstige toepassing is;
3. vestiging van de onder I en II bedoelde bedrijven, instellingen en inrichtingen noodzakelijk moet zijn voor het goed functioneren van in het (zee)havengebied aanwezige industriële en andere bedrijven;
4. in totaal door de onder I en II bedoelde bedrijven, instellingen en inrichtingen niet meer dan 5% van de in het eerste lid bedoelde gronden in beslag mag worden genomen;
5. geen gebouwen of andere bouwwerken toelaatbaar zijn, anders dan in overeenstemming met een uitwerking als bedoeld in artikel 4, lid 3 van deze voorschriften;
6. de hoogte van gebouwen en andere bouwwerken niet meer mag bedragen dan:
   a. t.a.v. de onder I bedoelde bedrijven: 60 meter;

b. t.a.v. de onder II bedoelde bedrijven:
   - voor schoorstenen: 175 meter;
   - voor andere bouwwerken: 60 meter;

b. van het bepaalde in het vierde en vijfde lid onder a van dit artikel voor een vergroting van de daar genoemde hoogten tot een maximum van:
   1. 225 m voor schoorstenen;
   2. 150 m voor noodfakkels;
   3. 75 m voor andere bouwwerken;
   4. 150 m voor bouwwerken, geen gebouwen zijnde, als laad- en losbruggen en opslag- en afgraafmachines.

c. van het bepaalde in het vierde lid onder b voor het bouwen op onderlinge afstand van 3 m.

6. Burgemeester en wethouders verlenen de in het vijfde lid bedoelde vrijstellingen niet dan na van het dagelijks bestuur van Rijnmond de verklaring te hebben ontvangen, dat dit college tegen het verlenen van de vrijstellingen geen bezwaar heeft.

Artikel 4 - Uitwerking van het plan

1. Burgemeester en wethouders moeten overeenkomstig het bepaalde in artikel 11 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening het plan uitwerken voor wat betreft de gronden bedoeld in artikel 3 van deze voorschriften, zulks met inachtneming van de volgende regels:

   I. Bij de uitwerking van het plan worden nadere aanwijzingen gegeven omtrent:
      a. de plaats van gebouwen en andere opstallen;
      b. de hoogte van gebouwen en andere opstallen.

   II. Van de voor industriedoeleinden aangewezen gronden mag maximaal 60% worden ingericht als water als bedoeld in artikel 16.

   III. Bij de uitwerking van de voor industriedoeleinden (I-UW) aangewezen gronden, die op de plantekening nader zijn aangeduid met de letter "a" moet primair rekening worden gehouden met een eventuele uitbreiding van de containerterminal (als bedoeld in artikel 6).

   IV. Alvorens de in dit lid bedoelde gronden uit te werken, plegen b. en w. overleg met belanghebbenden.

   V. a. De uitwerking - geheel of in gedeelten - dient te geschieden op verzoek van de gebruikers van de betrokken gronden en aan de hand van de door deze over te leggen bescheiden. Indien het inrichtingen betreft als bedoeld in artikel 1, lid 2 worden van de bescheiden die nodig zijn ter verkrijging van de vergunning krachtens de betrokken wetten, die gedeelten overgelegd, die nodig zijn voor een juist inzicht in de aard, de plaats en de omvang van de betrokken activiteiten en opstallen.
      b. Indien het inrichtingen betreft als bedoeld onder a, werken burgemeester en wethouders het plan niet uit dan nadat zij een redelijke mate van zekerheid hebben verkregen, dat - behoudens bij de betrokken vergunning nader te stellen voorwaarden en behoudens beroep ingevolge de wet - geen wettelijke gronden tot weigering van de betrokken vergunningen aanwezig zijn.

2. Belanghebbenden worden gedurende 14 dagen in de gelegenheid gesteld eventuele bezwaren tegen het ontwerp voor de uitwerking schriftelijk aan burgemeester en wethouders kenbaar te maken. Het ontwerp ligt daartoe gedurende deze termijn voor een ieder ter inzage. B. en w. zenden een afschrift van de ingediende bezwaarschriften bij hun verzoek tot goedkeuring van de uitwerking aan het dagelijks bestuur van Rijnmond.

3. a. Op de in artikel 3 bedoelde gronden mag het bouwen uitsluitend plaatsvinden overeenkomstig de door het dagelijks bestuur van Rijnmond goedgekeurde uitwerking van het desbetreffende deel van het plan door burgemeester en wethouders ingevolge dit artikel 4, dan wel overeenkomstig een in voorbereiding zijnde uitwerking van het desbetreffende plangedeelte met voorafgaande verklaring van geen bezwaar van het dagelijks bestuur van Rijnmond.

   b. Een verklaring van geen bezwaar, als bedoeld onder a, wordt niet aangevraagd, dan nadat belanghebbenden gedurende 14 dagen in de gelegenheid zijn gesteld tegen het desbetreffende bouwplan bezwaar in te dienen. Het bouwplan ligt daartoe gedurende deze termijn voor een ieder ter inzage. Burgemeester en wethouders zenden een afschrift van de ingediende bezwaarschriften aan het dagelijks bestuur van Rijnmond.

Overgangsbepalingen

4. In afwijking van het bepaalde in het derde lid mogen bouwwerken, welke bestaan op het tijdstip van de tervisielegging van het ontwerp voor dit bestemmingsplan, dan wel gebouwd worden of kunnen worden krachtens een bouwvergunning, die is of moet worden verleend en die niet afwijken of niet zouden afwijken van een door b. en w. uit te werken gedeelte van het plan, waarvoor nog geen uitwerking is tot stand gekomen, op voorwaarde dat daardoor zulk een afwijking niet ontstaat en dat de aard van de bouwwerken niet wordt gewijzigd:
   a. gedeeltelijk worden vernieuwd of veranderd;
   b. na verwoesting door een calamiteit worden herbouwd, mits de desbetreffende bouwvergunning wordt aangevraagd binnen twee jaar, nadat deze calamiteit heeft plaatsgevonden.

5. Burgemeester en wethouders zijn bevoegd vrijstelling te verlenen van het bepaalde in het derde en vierde lid voor het gedeeltelijk vernieuwen of veranderen van bouwwerken, als bedoeld in het vierde lid, met wijziging van de aard van die bouwwerken, mits geen strijd ontstaat met de, nog niet uitgewerkte, bestemming.

Artikel 5 - Kolenterminal (I-K)

1. De gronden, aangewezen voor kolenterminal (I-K), zijn bestemd voor de overslag en opslag van kolen en cokes, zomede voor de daarbij behorende voorzieningen als los- en laadapparatuur en voor de daartoe benodigde bouwwerken, geen woningen zijnde, zoals:
   a. kantoren, garages, werkplaatsen, magazijnen, portiersloges, bunkergebouwen, dienstruimten als omsloten bandoverstort punten, pompstations, los- en beladingstations en controleruimten;
   b. gebouwen voor de energievoorziening, zoals transformatorstations, schakelstations;
   c. gebouwen en inrichtingen voor de brand- en rampenbestrijding;

   zomede voor ontsluitingswegen, spoorwegaansluitingen, leidingstroken, parkeergelegenheid en groenaanleg.

2. De hoogte van de in het eerste lid bedoelde bouwwerken mag niet meer bedragen dan:

   a. 50 m boven peil voor gebouwen;
   b. 115 m boven peil voor bouwwerken, geen gebouwen zijnde als laad- en losbruggen en opslag- en afgraafmachines.

3. Het maximaal toegestane bebouwingspercentage van de voor kolenterminal bestemde terreinen bedraagt:

   a. 20% van de gronden gelegen langs de Hartelhaven;
   b. 10% voor de overige gronden.

4. a. De afstand tussen de in het eerste lid bedoelde gebouwen onderling - voor zover niet aaneengebouwd - dient ten minste 10 m te bedragen;

   b. de afstand van de in het eerste lid bedoelde gebouwen tot de erfscheiding moet ten minste 10 m bedragen, behalve voor wat betreft de onder a genoemde portiersloge, overstortpunten, los- en beladingsstations en de onder b bedoelde gebouwen voor de energievoorziening, die tegen de erfscheiding gesplaatst mogen worden.

5. Burgemeester en wethouders zijn bevoegd nadere eisen te stellen aan plaatsing en afmetingen van de in dit artikel bedoelde gebouwen, indien dit noodzakelijk is ter verzekering van goede mogelijkheden tot bestrijding resp. overslag van branden en andere calamiteiten.

Artikel 6 - Containerterminal (I-C)

1. De gronden, aangewezen voor containerterminal (I-C), zijn bestemd voor aan- en afvoer, op- en overslag, lossen, laden van containers en andere lading in gehomogeniseerde vorm, alsmede in of bij het systeem passende transporteenheden, zoals grote en zware eenheden, voor reparatie en onderhoud van containers, voor groupage (omvattend in-, uit-, om- en overpakken) van daarin of daarmee vervoerde en te vervoeren goederen en voor opslag van goederen, zomede voor boven- en ondergrondse kolentransportbanden, met de bij een en ander behorende voorzieningen, zoals parkeer- en opstelterreinen, laad-, los- en transportwegen, installaties als los-, laad-, lift-, weeg- en koelinstallaties, voorzieningen voor de aan- en afvoer van goederen over zee, over de weg, per spoor en/of via de binnenvaart;

   en voor de t.b.v een en ander nodige bouwwerken:

   a. dienstgebouwen, zoals kantoorgebouwen, een kantine;
   b. overige gebouwen als garages, werkplaatsen, loodsen, inspectietorens, portiersloges, gebouwen voor de energievoorziening als transformator- en schakelstations, pompstations, gebouwen voor het onderbrengen van meet- en regelapparatuur, gebouwen t.b.v. de brand- en rampenbestrijding, de douane, de administratie en de informatieverwerking;
   c. groupageloodsen;
   d. bouwwerken, geen gebouwen zijnde, waaronder kraanbaanfundaties, weeg- en transportinstallaties met een maximum hoogte van 100 m;

   zomede voor ontsluitingswegen, leidingstroken, parkeerplaatsen, groenaanleg.

2. a. Van de totale oppervlakte der in het eerste lid bedoelde gronden mag ten hoogste 25% door gebouwen worden ingenomen.
   b. De afmetingen van de in lid 1 onder a en b bedoelde gebouwen mogen niet meer bedragen dan 100 m (lengte), 75 m (breedte) en 30 m (hoogte).
   c. De afmetingen van de in lid 1 onder c bedoelde gebouwen mogen niet meer bedragen dan 300 m (lengte), 100 m (breedte) en 35 m (hoogte).

3. De afstand tussen de in het tweede lid bedoelde gebouwen onderling moet ten minste 10 m bedragen. Deze bepaling geldt niet voor portiersloges en gebouwen voor de energievoorziening of voor de informatieverwerking welke gebouwen op een afstand van ten minste 5 m van enig gebouw mogen worden geplaatst.

4. De afstand van de in het tweede lid bedoelde gebouwen tot de erfscheiding moet ten minste 5 m bedragen. Deze bepaling geldt niet voor portiersloges en gebouwen voor de energievoorziening of voor de informatieverwerking die tegen de erfscheiding geplaatst mogen worden.

Artikel 7 - Olieterminal (I-O)

1. De gronden, aangewezen voor olieterminal (I-O), zijn bestemd voor de op- en overslag van aardolie en aardolieprodukten en de opslag en aflevering van stookolie ten behoeve van het bunkeren van schepen,
zomede voor de daarbij behorende voorzieningen als los- en laadapparatuur, een ketelinstallatie met schoorsteen voor verwarmingsdoeleinden, pompinstallaties, en voor de daartoe nodige bouwwerken, geen woningen zijnde, als opslagtanks, bedrijfsgebouwen (w.o. een kantoorgebouw met kantine, een controlegebouw, een portiersloge, een werkplaats), gebouwen voor de energievoorziening als transformatorstations en gebouwtjes voor het onderbrengen van meet- en regelapparatuur, gebouwen en inrichtingen voor brand- en rampenbestrijding als een garage voor brandweerauto's en pompinstallaties voor de brandbestrijding, zomede voor ontsluitingswegen, leidingstroken, parkeergelegenheid en groenaanleg;

een en ander met dien verstande, dat:

A. op de gronden, welke op de plantekening nader met "3" zijn aangeduid:

I. geen opslagtanks mogen worden gebouwd;

II. de hoogte van de gebouwen niet meer mag bedragen dan 10 m en de horizontale afmetingen van die gebouwen niet meer dan 80 x 30 m;

III. de afstand van de gebouwen tot de erfscheiding ten minste 15 m moet bedragen behalve voor wat betreft portiersloges, transformatorstations en gebouwtjes voor meet- en regelapparatuur, die tegen de erfscheiding geplaatst mogen worden;

IV. de afstand tussen de gebouwen onderling niet kleiner mag zijn dan 5 m;

B. op de gronden, welke op de plantekening nader met "2" zijn aangeduid:

I. de hoogte van de opslagtanks niet meer mag bedragen dan 30 m en van de overige gebouwen niet meer dan 50 m;

II. de diameter van de opslagtanks niet meer mag bedragen dan 50 m, terwijl de horizontale afmetingen van de overige gebouwen niet groter mogen zijn dan 30 x 60 m;

III. de afstand van een opslagtank tot de erfscheiding ten minste 1/4 van de diameter van die tank moet bedragen, doch nimmer minder dan 15 m mag zijn, terwijl de afstand van de overige gebouwen tot de erfscheiding ten minste 15 m moet bedragen behalve voor wat betreft portiersloges, transformatorstations en gebouwtjes voor meet en regelapparatuur, die tegen de erfscheiding geplaatst mogen worden;

IV. de afstand tussen twee opslagtanks ten minste 1/3 van de diameter van een tank (bij verschil in diameter van de grootste) moet bedragen, doch nimmer minder dan 3 m mag zijn, terwijl de afstand tussen de overige gebouwen onderling ten minste 5 m moet bedragen en de afstand tussen een opslagtank en een der overige gebouwen - niet zijnde een transformatorstation of een pompgebouwtje - ten minste 10 m moet zijn;

C. op de gronden, welke op de plantekening nader met "1" zijn aangeduid:

I. de hoogte van de opslagtanks niet meer mag bedragen dan 30 m en van de overige gebouwen niet meer dan 50 m;

II. de diameter van de opslagtanks niet meer mag bedragen dan 85 m en de horizontale afmetingen van de overige gebouwen niet groter mogen zijn dan 80 x 30 m;

III. de afstand van een opslagtank tot de erfscheiding ten minste 1/4 van de diameter moet bedragen, doch nimmer minder dan 40 m mag zijn, terwijl de afstand van de overige gebouwen tot de erfscheiding ten minste 15 m moet bedragen, behalve voor wat betreft portiersloges, transformatorstations en gebouwtjes voor meet- en regelapparatuur, die tegen de erfscheiding geplaatst mogen worden;

IV. de afstand tussen twee opslagtanks ten minste 1/4 van de diameter van een tank (bij verschil in diameter van de grootste) moet bedragen, doch nimmer minder dan 6 m mag zijn, terwijl de afstand tussen een opslagtank en een der overige gebouwen - niet zijnde een transformatorstation of een pompgebouwtje - ten minste 10 m moet zijn.

2. Burgemeester en wethouders zijn bevoegd nadere eisen te stellen aan plaatsing en afmetingen van de in dit artikel bedoelde bouwwerken, indien dit noodzakelijk is ter verzekering van goede mogelijkheden tot bestrijding resp. voorkoming van overslag van branden of andere calamiteiten.

Artikel 8 - Erts- en kolenterminal (I-E)

1. De gronden, aangewezen voor erts- en kolenterminal (I-E), zijn bestemd voor de opslag, overslag en bewerking van droge massagoederen, zoals ertsen en kolen, en de opslag en aflevering van stookolie ten behoeve van het bunkeren van schepen, zomede voor de daarbij behorende voorzieningen als los- en laadapparatuur en voor de daartoe nodige bouwwerken, geen woningen zijnde, zoals:

   a. bedrijfsgebouwen, w.o. een verzamelgebouw (waarin bijv. kantoren, was- en kleedlokalen, kantine, bedieningsruimten, tranformatoren, schakelstation, magazijnen, reparatiewerkplaatsen, garage, grijperhal), dienstruimten als omsloten overstortruimten, losstations, beladingsstations, bufferbunkers, portiersloges, zomede bouwwerken, geen gebouwen zijnde, als fundaties voor railbanden van los- en laadapparatuur;;
   b. gebouwen voor de energievoorziening, zoals transformatorstations, schakelstations;
   c. gebouwen en inrichtingen voor de brand- en rampenbestrijding;

   zomede voor ontsluitingswegen, spoorwegaansluiting, leidingstroken, parkeergelegenheid en groenaanleg.

2. De hoogte van de in het eerste lid bedoelde bouwwerken mag niet meer bedragen dan:
   a. 50 m boven peil voor gebouwen;
   b. 115 m boven peil voor bouwwerken, geen gebouwen zijnde als laad- en losbruggen en opslag- en afgraafmachines.

3. Het maximaal toegestane bebouwingspercentage van de voor erts- en kolenterminal (I-E) bestemde terreinen bedraagt 20%.

4. De afstand tussen de in het eerste lid bedoelde gebouwen onderling mag niet minder bedragen dan 10 m.

5. De afstand van de in het eerste lid bedoelde gebouwen tot de erfscheiding moet ten minste 10 m bedragen, behalve voor wat betreft de onder a genoemde portiersloges, overstortruimten, los- en beladingsstations en de onder b bedoelde gebouwen voor de energievoorziening, die tegen de erfscheiding geplaatst mogen worden.

6. Burgemeester en wethouders zijn bevoegd nadere eisen te stellen aan plaatsing en afmetingen van de in dit artikel bedoelde bouwwerken, indien dit noodzakelijk is ter verzekering van goede mogelijkheden tot bestrijding resp. overslag van branden of andere calamiteiten.

Artikel 9 - Gasstation (I-G)

1. De gronden, aangewezen voor gasstation (I-G), zijn bestemd voor de opslag van vloeibaar aardgas, zomede voor de daarbij behorende voorzieningen als los- en laadapparatuur, pompinstallaties en voor de daartoe benodigde bouwwerken - geen woningen zijnde - als opslagtanks, bedrijfsgebouwen (w.o. een kantoorgebouw met kantine, een controlegebouw, een portiersloge, een werkplaats), gebouwen voor de energievoorziening als transformatorstations en gebouwtjes voor het onderbrengen van meet- en regelapparatuur, gebouwen voor brand- en rampenbestrijding, zomede voor ontsluitingswegen, leidingstroken, parkeergelegenheid en groenaanleg.

2. Op de in het eerste lid bedoelde gronden mogen uitsluitend de daar bedoelde bouwwerken worden gebouwd, met dien verstande dat:

   a. het maximum bebouwingspercentage 25% bedraagt;

   b. de hoogte van de opslagtanks niet meer mag bedragen dan 25 m en van de overige gebouwen niet meer dan 15 m;

   c. de diameter van de opslagtanks niet meer dan 75 m mag bedragen, terwijl de horizontale afmetingen van de gebouwen niet groter mogen zijn dan 30 x 60 m;

   d. de afstand van een opslagtank tot de erfscheiding ten minste 1/4 van de diameter moet bedragen, doch nimmer minder dan 30 m mag zijn, terwijl de afstand van de overige gebouwen tot de erfscheiding ten minste 15 m moet bedragen, behalve voor wat betreft portiersloges, transformatorstations en gebouwtjes voor meet- en regelapparatuur, die tegen de erfscheiding geplaatst mogen worden;

   e. de afstand tussen twee opslagtanks ten minste 1/4 van de diameter van een tank (bij verschil in diameter van de grootste) moet bedragen, doch nimmer minder dan 6 m mag zijn, terwijl de afstand tussen een opslagtank en een der overige bouwwerken - niet zijnde een transformatorstation of een pompgebouwtje - ten minste 10 m moet zijn.

3. Burgemeester en wethouders zijn bevoegd nadere eisen te stellen aan plaatsing en afmetingen van de in dit artikel bedoelde bouwwerken, indien dit noodzakelijk is ter verzekering van goede mogelijkheden tot bestrijding resp. voorkoming van overslag van branden of andere calamiteiten.

Artikel 10 - Industrie-dienstverlening (I-D)

1. De gronden, aangewezen voor Industrie-dienstverlening (I-D), zijn bestemd voor bouwterrein, werkterrein en opslagterrein ten behoeve van:

   I. bedrijven en instellingen voor het verlenen van diensten aan en/of het uitoefenen van beheer en toezicht op in het (zee)havengebied aanwezige industriële en andere bedrijven, zoals onderhouds- en reparatiebedrijven, aannemersbedrijven, scheepsbevoorradingsbedrijven en -winkels, bemonsteringskantoren, horecabedrijven, openbare diensten en nutsbedrijven als Politie, Brandweer, NS, Douane, GG & GD, PTT;
   II. industriële bedrijven en inrichtingen, strekkende tot toelevering of afname van produkten, energie of diensten aan of van industrieën als bedoeld in de artikelen 3 en 5 t/m 11, zomede voor ontsluitingswegen, leidingstroken, onder- of bovengrondse kolentransportbanden, parkeerplaatsen, groenaanleg en de bij een en ander behorende voorzieningen, installaties;

   met dien verstande dat het terrein gelegen direct ten zuiden van de voor nutsbedrijf bestemde gronden tevens is bestemd voor aan- en afvoer, op- en overslag, lossen en laden van containers en andere lading in gehomogeniseerde vorm.

2. Op de in het eerste lid bedoelde gronden zijn bedrijven, inrichtingen en instellingen, zoals vermeld in de bijlage van deze voorschriften, niet toelaatbaar.

3. Op de in het eerste lid bedoelde gronden zijn, met inachtneming van het bepaalde in het voorgaande lid, uitsluitend gebouwen, geen woningen zijnde, en andere bouwwerken toelaatbaar ten dienste van de in het eerste lid genoemde bedrijven, instellingen en inrichtingen, alsmede van de in dat lid bedoelde kolentransportbanden.

4. a. De hoogte van gebouwen en andere bouwwerken, als bedoeld in het voorgaande lid mag ten hoogste 60 m bedragen.

   b. De afstand tussen gebouwen onderling dient - voor zover niet aaneengebouwd wordt - ten minste 5 m te bedragen.

   c. Het maximaal toegestane bebouwingspercentage van de voor Industrie-dienstverlening (I-D) bestemde terreinen bedraagt: 90%.

5. Ten aanzien van het bouwen en het uitvoeren van werken op de gronden met de bestemming "bovengrondse hoogspanningsverbinding" is het bepaalde in artikel 22 eveneens van toepassing.

Artikel 11 - Nutsbedrijf (I-N)

1. De gronden, aangewezen voor nutsbedrijf (I-N), zijn bestemd voor:
   a. de bouw van bouwwerken, geen woningen zijnde, ten dienste van de opwekking en distributie van energie, met uitzondering van kernenergie, te weten:
      A. bedrijfsgebouwen, waaronder:
         I. een hoofdgebouw, waarin dienstruimten als kantoren, was- en kleedlokalen, kantine, magazijnen, chemisch laboratorium, reparatiewerkplaats, garage (o.m. voor de stalling van brandweerauto's en de berging van materialen t.b.v. de brandpreventie);

         II. eenheden t.b.v. de produktie van energie, bestaande o.m. uit een ketelhuis, een machinehal, bedieningsruimten, een kantine;

         III. overige gebouwen, zoals transformatoren- en schakelstations, pompstations, een gebouw voor de elektrische controle, aardgasontvangstations, kolenbunkers, gebouwen voor het onderbrengen van meet- en regelapparatuur, opslagruimten, portiersloges;

         IV. opslagfaciliteiten (voor o.m. olie en gedemineraliseerd water, afvalstoffen);

      B. overige bouwwerken, waaronder transformatoropstellingen, een parkeerplaat van ten hoogste 70 x 120 m, hoogspanningsmasten met de bijbehorende funderingen, schoorstenen met een maximale hoogte van 250 m;

      C. bouwwerken, geen gebouwen zijnde, ten behoeve van de opwekking van windenergie met een maximum hoogte van 70 m boven peil, de rotorbladen niet meegerekend;

   b. de ten behoeve van de onder a bedoelde centrale nodige opslag-, werk-, kade- en parkeerterreinen, ontsluitingswegen, leidingstroken, onder- of bovengrondse kolentransportbanden, een koelwateropvangvijver, overige voorzieningen;

   c. het realiseren van bovengrondse en ondergrondse hoogspanningsverbindingen, alsmede voor de onderlinge koppelingen van de centrale en schakelstations e.d.

2. De in het eerste lid onder a.A bedoelde gebouwen mogen geen grotere afmetingen verkrijgen dan in onderstaande tabel voor de betreffende categorieën van gebouwen zijn vermeld:

gebouwen bedoeld in het eerste lid onder			lengte	breedte	hoogte
a.A I	hoofdgebouw		200 m	150 m	30 m
II	produktie-eenheden		240 m	160 m	85 m
III	overige gebouwen		100 m	80 m	25 m
IV	opslagtanks	maximale diameter		60 m	25 m
V	opslagsilo's	maximale diameter		25 m	55 m
VI	opslagloods		160 m	30 m	25 m

3. De afstand tussen gebouwen onderling moet ten minste 15 m bedragen. Deze bepaling geldt niet t.a.v. transformatorgebouwtjes, meet- en regelstations en opslagruimten, die op een afstand van 5 m van enig gebouw mogen worden geplaatst.

4. De afstand van gebouwen tot de erfscheidingen moet ten minste 20 m bedragen, behalve voor wat betreft pompstations, meet- en regelstations, transformatorgebouwtjes en portiersloges, die tegen de erfscheiding geplaatst mogen worden.

5. Burgemeester en wethouders zijn bevoegd nadere eisen te stellen aan plaatsing en afmetingen van de in dit artikel bedoelde bouwwerken, indien dit noodzakelijk is ter verzekering van goede mogelijkheden tot bestrijding resp. voorkoming van overslag van branden of andere calamiteiten.

6. Ten aanzien van het bouwen en het uitvoeren van werken op de gronden met de bestemming "bovengrondse hoogspanningsverbinding" is het bepaalde in artikel 22 eveneens van toepassing.

Artikel 12 - Kustlicht + radar (K)

1. De gronden, aangewezen voor kustlicht + radar (K), zijn bestemd voor een bouwwerk ten dienste van de geleiding van schepen, de kustverlichting en de communicatie, met bijbehorend terrein en overige voorzieningen.

2. De hoogte van het in het eerste lid bedoelde bouwwerk mag niet meer bedragen dan 125 m, terwijl de door dit bouwwerk in beslag te nemen grondoppervlakte niet groter mag zijn dan 65 m2.

3. De afstand van het in het eerste lid bedoelde bouwwerk tot de respectieve erfscheidingen moet ten minste 2 m bedragen.

Artikel 13 - Gronddepot

1. De gronden, aangewezen voor gronddepot, zijn bestemd voor:

   a. de berging van zand, alsmede depot en rijpingslocatie voor baggerspecie;

   b. waterstaatsdoeleinden als bedoeld in artikel 17 van deze voorschriften.

   Ten aanzien van samenvallende bestemmingen geldt de rangorde, tot uiting gebracht in artikel 17, lid 1.

2. Op de in het eerste lid bedoelde gronden mogen uitsluitend worden gebouwd: de in artikel 17, lid 2, onder a en b bedoelde bouwwerken.

   Ten aanzien van het bouwen is het bepaalde in artikel 17, lid 3, eveneens van toepassing.

Artikel 14 - Horeca

1. De gronden, aangewezen voor horeca, zijn bestemd voor gebouwen, waarin zijn toegestaan horecabedrijven - met uitzondering van het bedrijfsmatig verschaffen van logies - met de daarbij behorende tuinen en erven.

2. De goothoogte van de in lid 1 bedoelde gebouwen mag niet meer bedragen dan 3 m boven peil.

3. a. De afstand van een gebouw tot de erfscheiding - voor zover niet samenvallend met de bebouwingsgrens - dient ten minste 2 m te bedragen;

   b. de afstand tussen gebouwen onderling - voor zover niet aaneengebouwd - dient ten minste 2 m te bedragen.

Artikel 15 - Verkeersdoeleinden

1. De gronden, aangewezen voor verkeersdoeleinden, zijn bestemd voor:

   a. verkeerswegen, spoorwegen, paden, trottoirs en daarbij behorende kunstwerken als viaducten, zomede voor stroken voor wegbeplanting, gazons en parkeerplaatsen;

   b. stroken voor de aanleg van ondergrondse of bovengrondse energieleidingen, telecommunicatielijnen en transportleidingen voor gassen, vloeistoffen en vaste stoffen, alsmede voor kruisingen met onder- of bovengrondse kolentransportbanden.

2. Op de in het eerste lid bedoelde gronden mogen behalve de in dat lid onder a bedoelde kunstwerken uitsluitend worden gebouwd:

   a. bouwwerken, geen gebouwen zijnde, als straatmeubilair en reclame-inrichtingen;

   b. bouwwerken, geen gebouwen zijnde, ten behoeve van het functioneren van het spoorwegverkeer;

   c. kleine niet voor bewoning bestemde gebouwen van openbaar nut als transformatorgebouwtjes, kabelverdeelkasten en gebouwtjes voor het onderbrengen van meet- en regelapparatuur met een maximum inhoud van 100 m3;

   d. bouwwerken - geen gebouwen zijnde - ten behoeve van de ondersteuning van bovengrondse lijnen en ondergrondse kabels - b.v. funderingen van hoogspanningsmasten en leidingen en kolentransportbanden, als bedoeld in het eerste lid onder b.

3. Waar de in het eerste lid bedoelde gronden een scheiding vormen tussen de beide terreinen met de bestemming kolenterminal (I-K), mogen tevens worden gebouwd installaties, die nodig zijn als vaste verbinding tussen de beide terreinen, zoals bandenstraten, met dien verstande, dat deze installaties:
   a. op zodanige wijze dienen te worden gebouwd, dat het trein- en wegverkeer een ongehinderde passage wordt gegeven;
   b. niet hoger mogen zijn dan 20 m.

4. Ten aanzien van het bouwen en het uitvoeren van werken op de gronden met de bestemming "bovengrondse hoogspanningsverbinding" is het bepaalde in artikel 22 eveneens van toepassing.

Artikel 16 - Water

1. De gronden, aangewezen voor water, zijn bestemd voor:
   a. waterlopen ten behoeve van de waterhuishouding en het scheepvaartverkeer;
   b. havens- en rivierkruisende energieleidingen en transportleidingen voor gassen, vloeistoffen en vaste stoffen;
   c. waterstaatkundige werken als dijken, dammen, taluds, glooiingen en bijbehorende voorzieningen;

2. Op de in het eerste lid bedoelde gronden mogen uitsluitend worden gebouwd: bouwwerken, geen gebouwen zijnde, van waterstaatkundige aard, als pompgemalen, beschoeiingen, kademuren, hoofden, pieren, duikers, aanlegsteigers, remmingwerken, los- en laadinrichtingen, zomede bouwwerken, geen gebouwen zijnde ten dienste van de geleiding van schepen, als lichtopstanden en bakens met een maximum hoogte van 60 m.

Artikel 17 - Waterstaatsdoeleinden *)

1. De gronden, aangewezen voor waterstaatsdoeleinden, zijn bestemd:
   a. primair voor de aanleg, beheer en onderhoud van werken ten behoeve van de waterkering en stroomgeleiding als dijken, dammen, scheidingsdammen, de beschermstrook en taluds, met bijbehorende voorzieningen, zomede voor de waterhuishouding en voor strand;
   b. secundair voor gronddepot en windenergie als bedoeld in de artikelen 13 en 19 van deze voorschriften, voor zover deze gronden op de plantekening mede als zodanig zijn aangewezen.

2. Op de in het eerste lid bedoelde gronden mogen uitsluitend worden gebouwd:
   a. bouwwerken - geen gebouwen zijnde - ten dienste van de geleiding van schepen, zoals bakens;
   b. kleine gebouwen van openbaar nut, zoals tranformatorgebouwen met een hoogte van maximaal 4.25 m en een grondoppervlakte van niet meer dan 35 m2;
   c. een radio-richtingzoeker met een maximale hoogte van 15 m en een maximaal bebouwd oppervlak van 10 m2 op de plaats waar deze op de plantekening als zodanig is aangeduid;
   d. voor zover deze gronden mede zijn aangewezen voor een der in het eerste lid, onder b, genoemde bestemmingen, de ingevolge het desbetreffende artikel - al dan niet met vrijstelling van burgemeester en wethouders - toegestane bouwwerken.

3. Op de in het eerste lid bedoelde gronden mogen de in lid 2 bedoelde bouwwerken slechts worden gebouwd, indien de waterstaatkundige belangen daardoor niet worden geschaad en de zeewering of de beschermstrook niet wordt aangetast en met dien verstande, dat ten hoogste een oppervlakte van 1 o/oo van deze gronden door bouwwerken mag worden ingenomen. Geen bouwvergunning wordt verleend dan nadat tevoren de dijk- en/of rivierbeheerder schriftelijk om advies is gevraagd.

   Bij negatief advies verlenen burgemeester en wethouders de vergunning niet, dan nadat van het dagelijks bestuur van Rijnmond een verklaring van geen bezwaar is ontvangen.

4. Ten aanzien van het bouwen en het uitvoeren van werken op de gronden met de bestemming "bovengrondse hoogspanningsverbinding" is het bepaalde in artikel 22 eveneens van toepassing.

*) Voor de uitvoering van werken binnen de op de bijlagekaart als beschermstrook aangeduide zone is, onverminderd de bepalingen van het bestemmingsplan, instemming vereist van het Waterschap "De Brielse Dijkring".

Artikel 18 - Duinen

1. De gronden, aangewezen voor duinen, zijn bestemd als zodanig.

2. Op de in het eerste lid bedoelde gronden mag niet worden gebouwd.

Artikel 19 - Windenergie

1. De gronden, aangewezen voor windenergie, zijn bestemd voor:
   a. bouwwerken ten behoeve van de opwekking van windenergie;
   b. waterstaatsdoeleinden als bedoeld in artikel 17 van deze voorschriften.

   Ten aanzien van samenvallende bestemmingen, geldt de rangorde, tot uiting gebracht in artikel 17, lid 1.

2. Op de in het eerste lid bedoelde gronden mogen uitsluitend worden gebouwd:
   a. bouwwerken - geen gebouwen zijnde - ten behoeve van de opwekking van windenergie met een maximum hoogte van 70 m, de rotorbladen niet meegerekend;
   b. de ingevolge artikel 17 toegestane bouwwerken.

   Ten aanzien van het bouwen is het bepaalde in artikel 17, lid 3, eveneens van toepassing.

Artikel 20 - Afschermende wal

1. De gronden, aangewezen voor afschermende wal, zijn bestemd als zodanig, alsmede voor kruisingen met kolentransportbanden.

2. Op de in het eerste lid bedoelde gronden mogen uitsluitend worden gebouwd:
   a. in de bestemming passende bouwwerken, geen gebouwen zijnde, als windschermen, schuttingen, kolentransportbanden;
   b. gebouwen ten behoeve van kolentransportbanden, waarvan de afmetingen niet meer mogen bedragen dan 12 m (lengte), 12 m (breedte) en 10 m (hoogte).

Artikel 21 - Straalpad

1. Voor zover voor de gronden, begrepen in de op de plankaart als straalpad aangegeven zone uit deze voorschriften of uit de plantekening een grotere bouwhoogte voortvloeit dan 63 meter boven NAP, mag op die gronden niettemin de laatstgenoemde bouwhoogte niet worden overschreden. Deze hoogte mag evenmin worden overschreden door antennes, vlaggemasten e.d.

2. Burgemeester en wethouders zijn bevoegd vrijstelling te verlenen van het bepaalde in het eerste lid tot ten hoogste de krachtens deze voorschriften of de plankaart toegestane bouwhoogte, voor zover de belangen van de straalverbinding dat gedogen. Geen vrijstelling wordt verleend, dan nadat tevoren de Eerstaanwezend-Ingenieur der Genie te 's-Gravenhage schriftelijk om advies is gevraagd. Bij negatief advies verlenen burgemeester en wethouders de vergunning niet dan nadat van het dagelijks bestuur van Rijnmond een verklaring van geen bezwaar is ontvangen.

Artikel 22 - Bovengrondse hoogspanningsverbinding

1. De gronden, aangewezen voor bovengrondse hoogspanningsverbinding zijn bestemd voor het bovengronds aanleggen en instandhouden van hoogspanningsverbindingen en voor bouwwerken ter ondersteuning van deze verbindingen, zomede voor onderscheidenlijk de bestemmingen:

industrie-dienstverlening (I-D)	als	bedoeld	in	artikel	10
nutsbedrijf (I-N)	"	"	"	"	11
verkeersdoeleinden	"	"	"	"	15
waterstaatsdoeleinden	"	"	"	"	17

van deze voorschriften, voor zover deze gronden op de plankaart mede als zodanig zijn aangewezen.

2. Op de in het eerste lid bedoelde gronden mogen uitsluitend worden gebouwd de ten behoeve van de hoogspanningsverbinding benodigde bouwwerken ter ondersteuning van de bovengrondse verbinding, zomede bouwwerken toegelaten ingevolge de bepalingen van de artikelen 10, 11, 15 en 17.

3. Ten aanzien van de in lid 1 bedoelde gronden geldt met betrekking tot de bouw ingevolge lid 2 van andere bouwwerken dan de bovengrondse hoogspanningsverbinding, dat:
   a. het bouwen slechts is toegestaan, voor zover de belangen van de bovengrondse hoogspanningsverbinding dat gedogen;
   b. geen bouwvergunning wordt verleend, dan nadat de beheerder van deze hoogspanningsverbinding schriftelijk om advies is gevraagd. Bij negatief advies verlenen burgemeester en wethouders de vergunning niet, dan nadat van het dagelijks bestuur van Rijnmond een verklaring van geen bezwaar is ontvangen.

4. a. Het is verboden zonder of in afwijking van een schriftelijke vergunning van burgemeester en wethouders (aanlegvergunning) op de in lid 1 bedoelde gronden de volgende werken - geen bouwwerken zijnde - of werkzaamheden uit te voeren: het aanbrengen van verhardingen, behoudens het normale onderhoud van de weg, het aanbrengen van ondergrondse leidingen, het aanbrengen van hoogopgaande beplantingen en het maken van grondophogingen, uitgezonderd normaal onderhoud.
   b. De onder a bedoelde werken en werkzaamheden zullen slechts toelaatbaar zijn, indien daardoor of door de daarvan te verwachten gevolgen, in relatie tot de bovengrondse hoogspanningsverbinding, de veiligheid niet in gevaar wordt gebracht.

c. Alvorens tot verlening van een vergunning als bedoeld onder a over te gaan, vragen burgemeester en wethouders de beheerder van de hoogspanningsverbinding schriftelijk om advies. Bij negatief advies verlenen burgemeester en wethouders de vergunning niet dan nadat van het dagelijks bestuur van Rijnmond een verklaring van geen bezwaar is ontvangen.

Artikel 23 - Wijzigingsbevoegdheid

1. Burgemeester en wethouders zijn bevoegd overeenkomstig het bepaalde in artikel 11 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening het bestemmingsplan te wijzigen ten behoeve van een opschuiving met niet meer dan 200 m in zuidelijke, resp. oostelijke richting van de bestemmingsgrenzen van de in artikel 20 (Afschermende wal) bedoelde gronden en dienovereenkomstig van de bestemmingsgrenzen van de in de artikelen 3 (Industriedoeleinden) en 5 (Kolenterminal) bedoelde gronden, ingeval zulks in verband met de inrichting van het voor "Kolenterminal (I-K)" bestemde terrein noodzakelijk is en voor een optimaal afschermende werking nodig of gewenst is,

   een en ander met dien verstande dat ten aanzien van de bij de opschuiving betrokken gronden, de voorschriften die betrekking hebben op de bestemming, waarvan de grenzen worden verruimd, zullen gelden.

2. Bouwen in te wijzigen plangedeelte

   a. Behalve het bouwen overeenkomstig een door het dagelijks bestuur van Rijnmond goedgekeurde wijziging van het bestemmingsplan, als bedoeld in het eerste lid, is het bouwen eveneens toegestaan overeenkomstig een in voorbereiding zijnde wijziging van dit bestemmingsplan, als in dit artikel bedoeld, met voorafgaande verklaring van geen bezwaar van het dagelijks bestuur van Rijnmond.

   b. Op de gronden, begrepen in het ontwerp voor een wijziging van het bestemmingsplan, als bedoeld in het eerste lid mag, nadat een ontwerp-wijziging in het kader van de in het tweede lid bedoelde bezwarenprocedure ter inzage is gelegd en zolang deze wijziging niet van kracht is geworden, uitsluitend worden gebouwd, indien het bouwplan in overeenstemming is met de reeds vastgestelde wijziging of het ontwerp daarvoor en van het dagelijks bestuur van Rijnmond de verklaring is ontvangen dat daartegen geen bezwaar bestaat.

   c. De onder b bedoelde bepaling geldt niet indien na de datum met ingang waarvan het ontwerp voor de wijziging ter inzage is gelegd 6 maanden zijn verstreken zonder dat de wijziging ter goedkeuring aan het dagelijks bestuur van Rijnmond is ingezonden.

3. Bezwarenprocedure

Alvorens een wijziging ingevolge het eerste lid vast te stellen, dan wel een verklaring van geen bezwaar als bedoeld in het voorgaande lid aan te vragen, stellen burgemeester en wethouders belanghebbenden gedurende veertien dagen in de gelegenheid eventuele bezwaren tegen het ontwerp voor de wijziging, dan wel tegen het desbetreffende bouwplan schriftelijk bij hun college kenbaar te maken. Het ontwerp voor de wijziging dan wel het bouwplan, ligt daartoe gedurende deze termijn voor een ieder ter inzage. Burgemeester en wethouders voegen een afschrift van de ingediende bezwaarschriften onderscheidenlijk bij hun verzoek tot goedkeuring van de wijziging, dan wel bij de aanvrage om de verklaring van geen bezwaar aan het dagelijks bestuur van Rijnmond.

Artikel 24 - Vrijstellingen

Burgemeester en wethouders zijn bevoegd vrijstelling te verlenen van de desbetreffende bepalingen van het plan:

a. indien een geringe afwijking van de wegprofielen met het oog op het te verwachten verkeer, de beplanting, de benodigde parkeeraccommodatie, in de grond aanwezige leidingen of een betere aansluiting gewenst is;
b. indien een geringe afwijking in de begrenzing of het beloop van een weg of in de ligging van een bouwblok of een terrein in het belang van het te verwachten verkeer en/of een behoorlijke bebouwing c.q. inrichting nodig of gewenst is, dan wel de noodzaak daartoe bij uitzetting van het plan op het terrein blijkt;
c. voor het bouwen van kleine, niet voor bewoning bestemde gebouwen van openbaar nut, zoals transformatorgebouwtjes, kabelverdeelkasten, gemaalgebouwtjes, telefooncellen, wachthuisjes voor verkeers- en douanediensten, gasdrukregel- en meetstations, gebouwtjes ten behoeve van het onderhoud van wegen of groenaanleg, met dien verstande, dat de inhoud van een gebouwtje als hier bedoeld, niet meer mag bedragen dan 100 m3;
d. voor het bouwen van bouwwerken, geen gebouwen zijnde, ten behoeve van openbare nutsbedrijven, zoals hoogspanningsmasten;
e. voor het bouwen van kleine bouwwerken, geen gebouwen zijnde, die om waterstaatkundige of verkeersredenen noodzakelijk zijn, zoals duikers, keermuren.

Artikel 25 - Overgangsbepaling

Bouwwerken, welke bestaan op het tijdstip van de tervisielegging van het ontwerp voor dit bestemmingsplan, dan wel daarna gebouwd worden of kunnen worden krachtens een bouwvergunning, en die afwijken of zouden afwijken van het plan, mogen op voorwaarde dat de bestaande afwijkingen van het plan niet worden vergroot en behoudens onteigening overeenkomstig de wet:

a. gedeeltelijk worden vernieuwd of gedeeltelijk worden veranderd;
b. na verwoesting door een calamiteit worden herbouwd, mits de desbetreffende bouwvergunning wordt aangevraagd binnen 2 jaar nadat deze calamiteit heeft plaatsgevonden.

Artikel 26 - Gebruik

1. Het is verboden de in dit bestemmingsplan gelegen onbebouwde gronden en de in het plan gelegen bouwwerken geheel of gedeeltelijk te gebruiken op een wijze of tot een doel, strijdig met de daaraan in het plan gegeven bestemming(en), of met het volgens deze voorschriften uitsluitend toegestane gebruik.

2. Het ten tijde van het van kracht worden van dit bestemmingsplan bestaande gebruik van onbebouwde gronden en van bouwwerken, dat in strijd is met het bestemmingsplan, mag worden voortgezet en zodanig worden gewijzigd, dat het in mindere mate strijdigheid met het bestemmingsplan oplevert.

3. Burgemeester en wethouders verlenen vrijstelling van het bepaalde in het eerste lid van dit artikel, indien strikte toepassing van dit voorschrift leidt tot een beperking van het meest doelmatige gebruik, die niet door dringende redenen wordt gerechtvaardigd.

Artikel 27 - Strafbepaling

Overtreding van het bepaalde in artikel 26, eerste lid, levert een strafbaar feit op in de zin van artikel 59 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening.

Artikel 28 - Naam

Deze voorschriften kunnen worden aangehaald onder de titel "Voorschriften Maasvlakte '81".

TvT/JP
1-7-1982

Bijlage

(Bedrijven, inrichtingen en instellingen die zijn uitgesloten op de voor I (UW) en I-D bestemde gronden, voor zover deze zijn gelegen binnen de op de plankaart aangegeven zone van 5 km vanuit woongebieden; art. 3, lid 2 b en artikel 10, lid 2).

1. Bedrijven voor het bereiden, bewerken, verwerken van radio-actieve stoffen of het deponeren van die stoffen als afval.

2. Bedrijven voor het vervaardigen, verwerken en bewaren van ontplofbare stoffen en voorwerpen of met ontplofbare stoffen geladen voorwerpen, zoals vermeld onder klasse Ia en Ib van het Reglement voor het vervoer van gevaarlijke stoffen over de Rijn (ADNR), alsmede bedrijven voor het vervaardigen, verwerken en bewaren anders dan tijdelijke opslag voor vervoer van stoffen, zoals vermeld onder klasse Ic van voornoemd reglement.

3. Destructoren.

4. Aluminiumfabrieken.